

การแสดงเดี่ยวเปียโนโดย สมปอง พลอยสุข

นายสมปอง พลอยสุข

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก ภาควิชาดุริยางคศิลป์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2554
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository(CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

A PIANO RECITAL BY SOMPONG PLOYSUK

Mr. Sompong Ploysuk

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Fine and Applied Arts Program in Western Music

Department of Music

Faculty of Fine and Applied Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2011

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การแสดงเดี่ยวเปียโนโดย สมปอง พลอยสุข
โดย	นายสมปอง พลอยสุข
สาขาวิชา	ดุริยางคศิลป์ตะวันตก
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ธงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกรณ์ ดิษฐพันธุ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.ณัชชา พันธุ์เจริญ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ธงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา)

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภานันท์ จันทร์อรทัยกุล)

สมปอง พลอยสุข : การแสดงเดี่ยวเปียโนโดย สมปอง พลอยสุข (A PIANO RECITAL BY SOMPONG PLOYSUK) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รศ.จงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา, 59 หน้า.

การแสดงเดี่ยวเปียโนในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะในการบรรเลงเปียโนของผู้แสดง ทั้งในด้านเทคนิคการเล่นและการตีความบทเพลง ทำให้ผู้แสดงได้เรียนรู้วิธีการเตรียมตัวสำหรับการแสดงเดี่ยวเปียโน ซึ่งเป้าหมายสำคัญของการศึกษาในสาขาวิชาการแสดงเปียโนต้องมีความสามารถในการแสดงต่อหน้าสาธารณชนได้และเพื่อศึกษาหาข้อมูลของผู้ประพันธ์เพลงจากแต่ละยุคสมัยของบทเพลงที่เลือกมาแสดง ตลอดจนอนุรักษณ์และเผยแพร่บทเพลงเปียโนอันทรงคุณค่าแก่ผู้ที่สนใจ

ผู้แสดงได้เลือกบทเพลงเปียโนของนักประพันธ์ทั้งหมด 3 คน จากยุคบาโรก ยุคคลาสสิกและยุคโรแมนติก บทเพลงที่คัดเลือกมาแสดง เรียงตามลำดับการแสดง ได้แก่

1. Italian Concerto, BWV 971 ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach
เป็นบทเพลงจากยุคบาโรก มีทั้งหมด 3 ท่อน เวลาในการแสดงประมาณ 15 นาที
2. Sonata in E flat Major, Op.31, No.3 ประพันธ์โดย Ludwig van Beethoven
เป็นบทเพลงจากยุคคลาสสิก มีทั้งหมด 4 ท่อน เวลาในการแสดงประมาณ 25 นาที
3. Pictures at an Exhibition ประพันธ์โดย Modest Mussorgsky
เป็นบทเพลงจากยุคโรแมนติก มีทั้งหมด 10 ท่อน เวลาในการแสดงประมาณ 40 นาที

การแสดงเดี่ยวเปียโนในครั้งนี้จัดขึ้นเมื่อวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ.2555 เวลา 17.30 น. ณ ห้องแสดงดนตรีโรงสรวง ได้แบ่งการแสดงออกเป็น 2 ช่วง ช่วงแรกสองบทเพลง ใช้เวลาในการแสดงแต่ละช่วงประมาณ 40 นาที พักรั้งการแสดง 15 นาที รวมเวลาที่ใช้ในการแสดงทั้งหมดประมาณ 1 ชั่วโมง 40 นาที

ภาควิชา.....ดุริยางคศิลป์..... ลายมือชื่อนิสิต.....
สาขาวิชา.....ดุริยางคศิลป์ตะวันตก..... ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....
ปีการศึกษา.....2554.....

##5386615935 : MAJOR WESTERN MUSIC

KEYWORDS : PIANO / RECITAL / A PIANO RECITAL BY SOMPONG PLOYSUK.

SOMPONG PLOYSUK : A PIANO RECITAL BY SOMPONG PLOYSUK.

ADVISOR : ASSOC. PROF. TONGSUANG ISRANGKUN NA AYUDHYA, 59 pp.

The objectives of the piano recital are to develop the performer's performance skill, to learn how to organize a piano recital and to obtain the relevant information relate to the composers and the selected piano compositions. In this piano recital, there are three piano compositions composed by three composers from three different periods. The three piano compositions are varying in styles, moods, compositional techniques and performing techniques.

The three piano compositions are

1. Italian Concerto, BWV 971 by Johann Sebastian Bach (1685-1750)
2. Sonata in E flat major, Op.31, No.3 by Ludwig van Beethoven (1770-1827)
3. Pictures at an Exhibition by Modest Mussorgsky (1839-1891)

The piano recital took place at the Tongsuang Recital Hall on Monday 26th March, 2012 at 5.30 p.m. The approximate time of the piano recital is one hour and forty minutes including an intermission.

Department: Music Student's Signature.....

Field of Study: Western Music Advisor's Signature.....

Academic Year: 2011

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ พระเจ้าสำหรับการทรงนำตลอดชีวิตที่ผ่านมา

ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่สำหรับความรักความอบอุ่นและการเลี้ยงดูเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สุพิชญ์ วิจักษณ์โยธิน สำหรับการเสียสละในทุก ๆ อย่าง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ฉงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา ที่เสียสละเวลาอันมีค่าคอยเคียงข้าง เชิญ อบรมสั่งสอนและถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ข้าพเจ้า

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทุก ๆ ท่านในคณะศิลปกรรมศาสตร์ อันได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.ณัชชา พันธุ์เจริญ ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร ศาสตราจารย์ ดร.วีรชาติ เปรมานนท์ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ดวงใจ อมาตยกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์นรอรุณ จันทร์กล้า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิ พงศ์สรายุทธและดร.รามสุร สัตรายัน ที่มอบความรู้ให้แก่ข้าพเจ้า

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภนันทน์ จันทร์อรทัยกุล ที่กรุณาให้เกียรติและเสียสละเวลามาเป็นกรรมการให้แก่ข้าพเจ้า

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์อัศยุช จำรูญ สำหรับการอบรมสั่งสอน คำแนะนำ และเป็นตัวอย่างที่ดีในการประกอบอาชีพครู

ขอขอบคุณ ครอบครัวดีมีส์ (Demus) สำหรับกำลังใจและสถานที่ซ้อมอย่างดี

ขอขอบคุณ คริสตจักรคลองเตยสำหรับการอธิษฐานและการหนุนใจ

ขอขอบคุณ คุณณิชนน เสี่ยงมศักดิ์สำหรับการช่วยเหลือที่ผ่านมา

ขอขอบคุณ พี่ เพื่อนและน้องที่น่ารักสำหรับกำลังใจที่ดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของการแสดงเดี่ยวเปียโน.....	1
2.1 วัตถุประสงค์ของการแสดงเดี่ยวเปียโน.....	1
3.1 ขอบเขตของการแสดงเดี่ยวเปียโน.....	2
4.1 ประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงเดี่ยวเปียโน.....	3
บทที่ 2 อรรถาธิบายบทเพลง.....	4
2.1 Italian Concerto, BWV 971 ประพันธ์โดยโยฮันน์ เซบาสเตียน บาค.....	4
2.1.1 ประวัติโดยสังเขปของโยฮันน์ เซบาสเตียน บาค.....	4
2.1.2 บทเพลงเปียโนที่สำคัญของโยฮันน์ เซบาสเตียน บาค.....	5
2.1.3 การตีความและการวิเคราะห์ Italian Concerto, BWV 971.....	5
2.1.4 วิธีการฝึกซ้อมบทเพลง.....	10
2.1.5 เปรียบเทียบกับศิลปินอ้างอิง.....	11
2.2 Sonata Op.31, No.3 ประพันธ์โดยลุดวิก ฟาน เบโทเฟน.....	11
2.2.1 ประวัติโดยสังเขปของลุดวิก ฟาน เบโทเฟน.....	11
2.2.2 บทเพลงเปียโนที่สำคัญของลุดวิก ฟาน เบโทเฟน.....	12
2.2.3 การตีความและการวิเคราะห์ Sonata E flat major, Op.31, No.3.....	13
2.2.4 วิธีการฝึกซ้อมบทเพลง.....	24
2.2.5 เปรียบเทียบกับศิลปินอ้างอิง.....	25

2.3 Pictures at an Exhibition ประพันธ์โดยโมเดสต์ มูซอร์กสกี.....	26
2.3.1 ประวัติโดยสังเขปของโมเดสต์ มูซอร์กสกี.....	26
2.3.2 บทเพลงเปียโนที่สำคัญของโมเดสต์ มูซอร์กสกี.....	26
2.3.3 การตีความและการวิเคราะห์ Pictures at an Exhibition.....	27
2.3.4 วิธีการฝึกซ้อมบทเพลง.....	45
2.3.5 เปรียบเทียบกับศิลปินอ้างอิง.....	48
บทที่ 3 วิธีการแสดงเดี่ยวเปียโน.....	49
3.1 ข้อมูลการแสดง.....	49
3.2 การเตรียมการแสดง.....	50
3.3 วิธีการแสดงเดี่ยวเปียโน.....	52
3.4 การแสดง.....	52
3.5 วัน เวลา และสถานที่แสดง.....	52
บทที่ 4 บทสรุปและคำแนะนำ.....	53
4.1 บทสรุป.....	53
4.2 คำแนะนำ.....	54
รายการอ้างอิง.....	58
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	59

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของการแสดงเดี่ยวเปียโน

ความสำคัญของการแสดงเดี่ยวเปียโนครั้งนี้ คือ การได้ศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับการแสดงเปียโนในด้านต่าง ๆ เช่น การศึกษาเกี่ยวกับผู้ประพันธ์ทั้งในด้านชีวประวัติ ด้านการประพันธ์ และแรงบันดาลใจในการประพันธ์เพลง การตีความบทเพลงที่เลือกมาแสดง การเปรียบเทียบกับนักเปียโนหลายคนเพื่อศึกษาแนวความคิดและเทคนิคการบรรเลง การวิเคราะห์บทเพลงเพื่อเป็นประโยชน์ในการฝึกซ้อม การเตรียมตัวสำหรับการแสดงและรวมถึงการจัดสถานที่ในการแสดง ทั้งนี้เพื่อถ่ายทอดความไพเราะของบทเพลงเปียโนที่ทรงคุณค่าให้แก่ผู้ที่สนใจ

การแสดงเดี่ยวเปียโนในครั้งนี้ผู้แสดงได้เลือกบทเพลงจาก 3 ยุค ได้แก่ ยุคบาโรก ยุคคลาสสิก ยุคโรแมนติก โดยคำนึงถึงเทคนิคในการบรรเลงรูปแบบการประพันธ์และระดับความยากให้เหมาะสมกับการบรรเลงในระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต โดยในแต่ละบทเพลงต้องใช้ทั้งเทคนิคและการแสดงออกทางอารมณ์อย่างสูง ส่งผลให้ผู้แสดงได้พัฒนาขีดความสามารถได้สูงสุด

2.1 วัตถุประสงค์ของการแสดงเดี่ยวเปียโน

- 2.1.1 เพื่อศึกษาบทเพลงสำหรับเปียโนในยุคต่าง ๆ
- 2.1.2 เพื่อฝึกฝนและพัฒนาเทคนิคการบรรเลงเปียโนของผู้แสดง
- 2.1.3 เพื่อฝึกฝนและพัฒนาด้านการแสดงต่อหน้าสาธารณชน
- 2.1.4 เพื่อสืบสานบทเพลงสำหรับเปียโนอันทรงคุณค่าให้คงอยู่ต่อไป
- 2.1.5 เพื่อเผยแพร่ผลงานการแสดงเดี่ยวเปียโนให้นักเรียน นิสิต นักศึกษาและบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจทางด้านดนตรี
- 2.1.6 เพื่อรวบรวมข้อมูลของบทเพลงที่ใช้ในการแสดง เช่น ประวัติของบทเพลงและประวัติของผู้ประพันธ์ เทคนิคการบรรเลง วิธีการฝึกซ้อมและการตีความบทเพลง แล้วนำมาจัดทำเป็นวิทยานิพนธ์

3.1 ขอบเขตของการแสดงเดี่ยวเปียโน

การแสดงเดี่ยวเปียโนในครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตของการแสดงไว้ 3 บทเพลงจาก 3 ยุค เรียงตามลำดับการแสดง ได้แก่

3.1.1 Italian Concerto, BWV 971 ประพันธ์โดย Johann Sebastian Bach เป็นบทเพลง ในยุคบาโรก มีทั้งหมด 3 ท่อน

- Allegro (Without Tempo indication)
- Andante
- Presto

ใช้เวลาในการแสดงประมาณ 15 นาที

3.1.2 Sonata in E flat Major, Op.31, No.3 ประพันธ์โดย Ludwig van Beethoven เป็น บทเพลงในยุคคลาสสิก มีทั้งหมด 4 ท่อน

- Allegro
- Scherzo
- Menuetto
- Presto

ใช้เวลาในการแสดงประมาณ 25 นาที

3.1.3 Pictures at an Exhibition ประพันธ์โดย Modest Mussorgsky เป็นบทเพลงใน ยุคโรแมนติก มีทั้งหมด 14 ท่อน

- Promenade
- Gnomus
- Promenade
- The Old Castle
- Promenade
- The Tuileries
- Bydlo
- Promenade
- Ballet of the Unhatched Chickens
- Samuel Goldenberg and Schmuyle
- Promenade

- The Market Place of Limoges
- The Catacombs, Con mortuis in lingua mortua
- The Hut on Chicken's Legs
- The Great Gate of Kiev

ใช้เวลาในการแสดงประมาณ 40 นาที

การแสดงเดี่ยวเปียโนในครั้งนี้จัดขึ้นเมื่อวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ.2555 เวลา 17.30 น. ณ ห้องแสดงดนตรีวงสรวง ได้แบ่งการแสดงออกเป็น 2 ช่วง ช่วงแรกสองบทเพลงใช้เวลาในการแสดงประมาณ 40 นาที พักครึ่งการแสดง 15 นาที ช่วงที่สองอีกหนึ่งบทเพลงใช้เวลาในการแสดงประมาณ 40 นาที รวมเวลาที่ใช้ในการแสดงทั้งหมดประมาณ 1 ชั่วโมง 40 นาที

หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการเตรียมการและการแสดง ได้จัดทำเป็นรูปเล่มโดยรวบรวมข้อมูลที่สำคัญ เช่น ประวัติของผู้ประพันธ์ ประวัติของบทเพลงและการเตรียมการแสดงเดี่ยวเปียโน พร้อมทั้งจัดทำสูจิบัตรและบันทึกการแสดงเพื่อเป็นตัวอย่างแก่ผู้สนใจต่อไป

4.1 ประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงเดี่ยวเปียโน

- 4.1.1 ผู้แสดงได้พัฒนาศักยภาพในด้านการแสดงเดี่ยวเปียโน การตีความบทเพลงในแต่ละยุคและเทคนิคการบรรเลง
- 4.1.2 ผู้แสดงได้ศึกษาบทเพลงจากยุคต่าง ๆ เช่น ยุคบาโรก ยุคคลาสสิก ยุคโรแมนติก ตลอดจนได้ความรู้จากการศึกษารูปแบบการประพันธ์และชีวประวัติของผู้ประพันธ์
- 4.1.3 ผู้แสดงได้เรียนรู้วิธีการเตรียมตัวเพื่อการแสดงเดี่ยว รวมทั้งการจัดการในด้านต่าง ๆ เช่น การกำหนดวัน เวลา สถานที่ การทำสูจิบัตรและโปสเตอร์การแสดง
- 4.1.4 ผู้แสดงได้ประสบการณ์จริงจากการแสดงเดี่ยวเปียโนต่อหน้าสาธารณชน
- 4.1.5 ผู้แสดงได้แสดงความเป็นศิลปินโดยการถ่ายทอดความงามของบทเพลงสำหรับเปียโนที่ได้คัดเลือกมาแสดงและอนุรักษ์บทเพลงอันทรงคุณค่าให้คงอยู่สืบไป
- 4.1.6 ให้ความรู้แก่ผู้สนใจในบทเพลงคลาสสิกสำหรับเปียโนและสร้างแรงบันดาลใจให้กับเด็กรุ่นต่อไปที่ต้องการก้าวสู่การเป็นนักเปียโน

บทที่ 2

อรรถาธิบายบทเพลง

2.1 Italian Concerto, BWV 971 ประพันธ์โดยโยฮันน์ เซบาสเตียน บาค

2.1.1 ประวัติโดยสังเขปของโยฮันน์ เซบาสเตียน บาค

โยฮันน์ เซบาสเตียน บาค เกิดเมื่อวันที่ 21 มีนาคม ค.ศ.1685 ที่เมืองไอเซนาช (Eisenach) ประเทศเยอรมัน บาคเกิดในครอบครัวนักดนตรี พ่อชื่อโยฮันน์ อัมโบรสียุส บาค (Johann Ambrosius Bach, 1645-1695) เป็นนักไวโอลินในราชสำนักและแม่ชื่ออลิซาเบท ลัมเมอร์เฮิร์ท บาค (Elisabeth Lammerhirt Bach, 1644-1694)

บาคมีอายุได้ 10 ปี บาคได้สูญเสียทั้งพ่อและแม่ ทำให้บาคต้องไปอาศัยอยู่กับพี่ชายชื่อโยฮันน์ คริสตอฟ บาค (Johann Christoph Bach, 1642-1703) และได้เริ่มต้นศึกษาดนตรีประเภทคีย์บอร์ดกับพี่ชายซึ่งเป็นนักออร์แกนประจำอยู่ที่โบสถ์เซนต์ ไมเคิล (St. Michael' Church)

เมื่ออายุได้ 15 ปี บาคเริ่มค้นหาเลี้ยงตนเองด้วยการเป็นนักออร์แกนและหัวหน้าวงประสานเสียงตามโบสถ์หลายแห่งในประเทศเยอรมัน ในปี ค.ศ.1723 บาคได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการเพลงร้องที่โบสถ์เซนต์โทมัส (St.Thomas' Church) ในเมืองไลป์ซิก (Leipzig) ซึ่งเป็นตำแหน่งสูงสุดทางดนตรีของโบสถ์ในนิกายลูเธอรัน (Lutheranism)

เมื่ออายุได้ 20 ปี บาคแต่งงานกับญาติชื่อมาเรีย บาร์บารา (Maria Barbara, 1684-1720) ในเดือนตุลาคม ค.ศ.1707 มีลูกด้วยกัน 7 คน จากนั้นมาเรียได้เสียชีวิตในเวลาต่อมา บาคได้แต่งงานอีกครั้งกับนักดนตรีชื่อแอนนา แมกดาเลนา วิลเคน (Anna Magdalena Wilcken, 1701-1760) ในเดือนธันวาคม ค.ศ.1721 และมีลูกด้วยกันอีก 13 คน ในบรรดาลูกทั้ง 20 คน มีเพียงคาร์ล ฟิลลิป เอมานูเอล (Carl Philip Emanuel Bach, 1714-1788) และโยฮันน์ คริสเตียน บาค (Johann christian Bach, 1735-1782) ที่ได้มีบทบาทและเป็นคีตกวีที่สำคัญต่อมา

บาคเป็นนักออร์แกนและคลาวิคอร์ดที่มีฝีมือยอดเยี่ยม นอกจากนั้นยังเป็นผู้คิดค้นวิธีการเล่นคลาวิคอร์ดโดยการใช้หัวแม่มือและนิ้วก้อยเพิ่มเข้าไปเป็นคนแรก เพราะในสมัยนั้นใช้เพียงแค่ 3 นิ้วเท่านั้นในการเล่นคลาวิคอร์ด ซึ่งการริเริ่มของบาคเป็นประโยชน์อย่างมากในการเล่นคลาวิคอร์ดในเวลาต่อมา

ในช่วงท้ายของชีวิตบาดต้องทนทุกข์ทรมานกับอาการตาบอด จนอาการป่วยได้ทรุดหนักและเสียชีวิตในวันที่ 28 กรกฎาคม ค.ศ.1750 ท่ามกลางความอาลัยของบรรดาลูก ๆ และภรรยา หลังจากเสียชีวิตบรรดาลูก ๆ และลูกศิษย์ทุกคนต่างทอดทิ้งแนวทางดนตรีของบิดาเพื่อไปศึกษาแนวดนตรีที่ทันสมัยกว่า ปล่อยให้ผลงานของบิดาสูญหายไปเป็นจำนวนมากเพราะถือว่าล้าสมัย จนกระทั่งในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ผลงานของบิดาได้กลับมาเป็นที่รู้จักอีกครั้งโดยความพยายามของเฟลิกซ์ เมนเดลโซห์น (Felix Mendelssohn, 1809-1874) ที่รวบรวมผลงานเพื่อนำออกแสดง นับแต่นั้นมาผลงานของบิดาก็กลายเป็นหลักอ้างอิงที่สำคัญและมีคุณค่าอย่างมากต่อดนตรีตะวันตก

2.1.2 บทเพลงเปียโนที่สำคัญของโยฮันน์ เซบาสเตียน บาค

โยฮันน์ เซบาสเตียน บาค ได้ประพันธ์บทเพลงสำหรับแสดงเดี่ยวคีย์บอร์ดเอาไว้จำนวนมาก บทเพลงของบิดามีคุณค่าทั้งในด้านทฤษฎีการประพันธ์ การบรรเลงและเหมาะที่จะนำมาศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เช่น Inventions, Well-Tempered Clavier, Suites, Toccatas, Goldberg Variations และ Italian Concerto, BWV 971

2.1.3 การตีความและการวิเคราะห์บทเพลง Italian Concerto, BWV 971

คอนแชร์โต กรอสโซ (Concerto Grosso) คือ รูปแบบการประชันกันระหว่างกลุ่มเดี่ยวกับวงดุริยางค์ กลุ่มเดี่ยวเรียกว่าคอนแชร์ติโน (Concertino) ประกอบด้วยนักดนตรี 2-5 คน กลุ่มใหญ่หรือวงดุริยางค์เรียกว่าริปิเอโน (Ripieno) นิยมใช้สังคีตลักษณะคล้ายสังคีตลักษณะรอนโดที่เรียกว่าริทอร์เนลโล (Ritornello) กล่าวคือ มีการนำทำนองหลักซึ่งอาจเรียกว่าทำนองริทอร์เนลโล (Ritornello Theme) มาเล่นซ้ำหลายครั้ง โดยมีช่วงต่าง (Episode) แทรกอยู่ แต่ในการกลับมาของทำนองหลักต้องอยู่ในกุญแจเสียงอื่น ยกเว้นการกลับมาครั้งสุดท้ายจะกลับมาอยู่ในกุญแจเสียงโทนิค นอกจากนี้ยังมีเรื่องของกลุ่มเครื่องดนตรีเข้ามาเกี่ยวข้องในการนำเสนอคือ กลุ่มเดี่ยวเล่นในช่วงต่าง ส่วนกลุ่มใหญ่จะเล่นทำนองริทอร์เนลโล ยังมีการใช้เทคนิคการสอดประสานทำนอง เทคนิคการล้อเลียนและเทคนิคของฟิวจ์

อิตาเลียน คอนแชร์โต ประกอบด้วย 3 ท่อน เร็ว-ช้า-เร็ว ได้รับแรงบันดาลใจมาจากรูปแบบการประพันธ์คอนแชร์โต กรอสโซของอันโตนิโอ วิวัลดี (Antonio Vivaldi, 1678-1741) แต่บทประพันธ์นี้ได้ประพันธ์ขึ้นเพื่อเล่นบนฮาร์ป시코อร์ดที่มีคีย์บอร์ด 2 คีย์บอร์ด (2 manual) ที่อันที่หนึ่งเล่นเสียงดังอีกอันเล่นเสียงเบา

Allegro (Without Tempo indication) ในท่อนนี้บอกไม่ได้กำหนดอัตราความเร็วไว้ ผู้แสดงได้เลือกบรรเลงในอัตราเร็วเพื่อให้เริ่มต้นบทเพลงด้วยความรู้สึกแข็งแรงและสนุกสนาน อยู่ในกุญแจเสียงเอฟเมเจอร์ อัตราจังหวะ 2/4 สังเกตลักษณะแบบบริทอร์เนลโล มีการประชันกันแบบคอนแชร์โต กรอสโซ

ทำนองบริทอร์เนลโล (Ritornello Theme) ห้องที่ 1-30 ประกอบด้วย 2 ประโยค เริ่มต้นด้วยทำนองในมือขวาเป็นประโยคค่อย ๆ ขยายความเล่นด้วยเสียงดัง มือซ้ายเป็นคอर्डบรเรลงประกอบ (Accompaniment) ประโยคต่อมาทำนองอยู่ในมือซ้ายเป็นประโยคค่อย ๆ ขยายความ มือขวาเล่นแบบคอर्डแตกใช้เทคนิคการเลียนแบบซีควเอนซ์ (Sequence) (ตัวอย่างที่ 1)

ตัวอย่างที่ 1 บาค. Italian Concerto, BWV 971, Allegro ห้องที่ 1-7

BWV 971

ช่วงต่างที่หนึ่ง (Episode 1) ห้องที่ 31-52 ประกอบด้วย 2 ประโยค มีทำนองในมือขวา มือซ้ายเล่นเป็นคอर्डต่ำ ๆ ในประโยคต่อมาใช้เทคนิคการล้อ (Imitation) ระหว่างมือขวาและมือซ้าย

ทำนองบริทอร์เนลโล (Ritornello Theme) ห้องที่ 53-60 กลับเหมือนเดิมแต่อยู่ในกุญแจเสียงซีเมเจอร์ แต่กลับมาแค่ประโยคเดียว (ตัวอย่างที่ 2)

ตัวอย่างที่ 2 บาค. Italian Concerto, BWV 971, Allegro ห้องที่ 1-7

ช่วงต่างที่สอง (Episode 2) ห้องที่ 61-72 ประกอบด้วยทำนองใหม่ 2 ประโยค ใช้เทคนิคการล้อและเทคนิคการเลียนแบบซีควเอนซ์ โดยมีแนวทำนองสลับอยู่ที่สองมือ

ทำนองริทอร์เนลโล (Ritornello Theme) ห้องที่ 73-90 นำเฉพาะประโยคที่สองกลับมา อยู่ในกุญแจเสียงเอเมเจอร์

ช่วงต่างที่สาม (Episode 3) ห้องที่ 91-102 เป็นทำนองใหม่อยู่ในมือขวาใช้ลักษณะ ประโยคขยายความ

ทำนองริทอร์เนลโล (Ritornello Theme) ห้องที่ 103-111 นำประโยคแรกกลับมาอยู่ใน กุญแจเสียงบีแฟลตเมเจอร์ (ตัวอย่างที่ 3)

ตัวอย่างที่ 3 บาค. Italian Concerto, BWV 971, Allegro ห้องที่ 101-106

ช่วงต่างที่สี่ (Episode 4) ห้องที่ 112-138 ประกอบด้วย 2 ประโยค เริ่มด้วยทำนองใน มือซ้ายและใช้การพรมไนต์ (Trill) ในมือขวา ประโยคที่สองนำเทคนิคในช่วงต่างสามกลับมา

ทำนองริทอร์เนลโล (Ritornello Theme) ห้องที่ 139-146 กลับมาอยู่ในกุญแจเสียง เอเฟเมเจอร์

ช่วงต่างที่ห้า (Episode 5) ห้องที่ 139-162 เหมือนกับช่วงต่างที่สาม แต่อยู่ในกุญแจ เสียงเอเฟเมเจอร์

ทำนองริทอร์เนลโล (Ritornello Theme) ห้องที่ 163-192 กลับมาเหมือนต้นเพลงเป็น การย่อความ

Andante อยู่ในกุญแจเสียงดีไมเนอร์ อัตราจังหวะ 3/4 สังเกตลักษณะแบบสองตอน กำหนดให้ห้องที่ 1-18 เป็นตอน A เริ่มด้วยช่วงนำในมือซ้ายเป็นรูปแบบการดำเนินคอร์ดและเบส ไปตลอด มีแนวทำนองร้องไพเราะ (Arioso) ในมือขวาใช้ลักษณะนี้ตลอดทั้งเพลง (ตัวอย่างที่ 4) กำหนดให้ห้องที่ 19-27 เป็นตอน B อยู่ในกุญแจเสียงเอเฟเมเจอร์ มีลักษณะคล้ายกับตอน A มีแนวทำนองร้องในมือขวาแต่มีความเข้มข้นมากกว่า (ตัวอย่างที่ 5) กำหนดให้ห้องที่ 28-36 เป็น ตอน A ใช้เทคนิคการแปรทำนอง (Variant) อยู่ในกุญแจเสียงดีไมเนอร์ กำหนดให้ห้องที่ 37-44 เป็นตอน B มีการขยายความมากขึ้นเพิ่มความเข้มข้นให้กับบทเพลง อยู่ในกุญแจเสียงเอเมเจอร์

กำหนดให้ห้องที่ 45-49 เป็นช่วงหางเพลง (Coda) เป็นการสรุปเพลงและเปลี่ยนกุญแจเสียงจาก เมเจอร์กลับสู่ไมเนอร์ (ตัวอย่างที่ 6)

ตัวอย่างที่ 4 บาค., Italian Concerto BWV 971, Andante ห้องที่ 1-4

ตัวอย่างที่ 5 บาค. Italian Concerto, BWV 971, Andante ห้องที่ 19-20

ตัวอย่างที่ 6 บาค. Italian Concerto, BWV 971, Andante ห้องที่ 45-46

Presto อยู่ในกุญแจเสียงเอฟเมเจอร์ อัตราจังหวะ 2/2 มีลักษณะการประชันแบบ คอนแชร์โต้ กรอสโซ่ สังเกตลักษณะแบบบริทอร์เนลโลแต่มีเนื้อหาทางดนตรีเข้มข้นกว่าในตอนแรก

ทำนองบริทอร์เนลโล (Ritornello Theme) ห้องที่ 1-24 ประกอบด้วย 2 ประโยค เริ่มต้นด้วยทำนองในมือขวาได้เป็นสเกลในบันไดเสียงเอฟเมเจอร์ มือซ้ายเป็นคอร์ดและคอยสอดประสาน ประโยคต่อมือขวามีโน้ตสองแนวใช้เทคนิคซีควนซ์ทำนอง (ตัวอย่างที่ 7)

ตัวอย่างที่ 7 ภาค. Italian Concerto, BWV 971, Presto ห้องที่ 1-5

ช่วงต่างที่หนึ่ง (Episode 1) ห้องที่ 25-64 ประกอบด้วย 3 ประโยค มีทำนองสลับมือไปมามือหนึ่งเป็นทำนอง อีกมือจะคอยสอดประสานในลักษณะเดียวกัน ประโยคที่สองเปลี่ยนกุญแจเสียงซีเมเจอร์มีทำนองสลับมือไปมา ประโยคที่สามเป็น 3 แนวทำนองอยู่ในมือขวาเป็นโน้ตสองแนวใช้เทคนิคการลัดและเทคนิคซีควนซ์ทำนอง มือซ้ายเล่นแนวเบสใช้เทคนิคซีควนซ์

ทำนองริทอร์เนลโล (Ritornello Theme) ห้องที่ 65-76 กลับเหมือนเดิมแต่อยู่ในกุญแจเสียงซีเมเจอร์แต่กลับมาแค่ประโยคเดียว

ช่วงต่างที่สอง (Episode 2) ห้องที่ 61-92 ประกอบด้วยทำนองใหม่ 2 ประโยค ใช้เทคนิคการลัดและเทคนิคซีควนซ์ที่ละ 4 ห้อง เปลี่ยนกุญแจเสียงทีละประโยค ประโยคต่อมาทำนองอยู่ในมือซ้ายอยู่ในกุญแจเสียงดีไมเนอร์

ทำนองริทอร์เนลโล (Ritornello Theme) ห้องที่ 93-103 นำเฉพาะทำนองแรกกลับมาอยู่ในกุญแจเสียงดีไมเนอร์ (ตัวอย่างที่ 8)

ตัวอย่างที่ 8 ภาค. Italian Concerto, BWV 971, Presto ห้องที่ 93-97

ช่วงต่างที่สาม (Episode 3) ห้องที่ 104-113 เป็นทำนองใหม่เป็นโน้ตสี่แนวส่วนใหญ่ทำนองอยู่ในมือขวา

ทำนองริทอร์เนลโล (Ritornello Theme) ห้องที่ 113-153 กลับมาอยู่ในกุญแจเสียงดีไมเนอร์เชื่อมด้วยประโยคจากช่วงต่างในกุญแจเสียงเอเมเจอร์ เพลงจึงมีความหลากหลายมากในช่วงนี้ (ตัวอย่างที่ 9)

ตัวอย่างที่ 9 ภาค. Italian Concerto, BWV 971, Presto ห้องที่ 140-145

ช่วงต่างที่สี่ (Episode 4) ห้องที่ 154-187 ประกอบด้วย 3 ประโยค ใช้ทำนองจากช่วงต่างที่ 2 และ 1 มารวมกันแต่อยู่ในกุญแจเสียงเอฟเมเจอร์

ทำนองริทอร์เนลโล (Ritornello Theme) ห้องที่ 139-146 กลับมาอยู่ในกุญแจเสียงเอฟเมเจอร์ มีการเปลี่ยนแนวเบสให้เล่นต่ำลงเพื่อให้บทเพลงมีความยิ่งใหญ่

2.1.4 วิธีการฝึกซ้อม

การบรรเลงเพลงในยุคคลาสิกเป็นดนตรีหลากหลายแนวที่มีความซับซ้อน มีการสอดประสานทำนอง และมีจังหวะที่สม่ำเสมอเคร่งครัด รวมถึงลักษณะเสียงแบบฮาร์โมนิคอร์ดทำให้ต้องระวังการใช้เพดลเป็นอย่างมาก สามารถแยกวิธีการฝึกซ้อมได้ดังนี้

Allegro การวิเคราะห์บทเพลงเพื่อให้เข้าใจในรูปแบบของการประพันธ์และง่ายต่อการแบ่งซ้อม เริ่มจากการฝึกซ้อมที่ละมือเป็นประจำเพื่อให้เกิดความเข้าใจในแนวทุกทำนองและช่วยในเรื่องของการจดจำบทเพลงได้ดีอีกด้วย การซ้อมกับเครื่องเคาะจังหวะ (Metronome) เป็นประจำเพื่อควบคุมจังหวะให้สม่ำเสมอ ควรฝึกเล่นเร็วกว่าจังหวะที่จะใช้ในการแสดงเพราะผู้แสดงได้แสดงบทเพลงนี้เป็นเพลงแรกทำให้ยังคงมีความตื่นเต้นและมีความเครียดเป็นอย่างมาก จะทำให้สามารถควบคุมได้หากบางครั้งเริ่มต้นด้วยอัตราจังหวะที่เร็วเกินไป

Andante การวิเคราะห์บทเพลงให้เข้าใจในรูปแบบของการประพันธ์และง่ายต่อการแบ่งซ้อม เริ่มจากการแยกซ้อมทำนองในมือขวาโดยจดจำโน้ตทันทีเพราะมีความหลากหลายในทำนองคล้ายการแปร แยกซ้อมมือซ้ายกับเพดลเพื่อฟังความต่อเนื่องในการดำเนินคอร์ด ในท่อนนี้ไม่ควรซ้อมกับเครื่องเคาะจังหวะมากเกินไปเพราะทำให้บทเพลงขาดความนุ่มนวล

Presto ในท่อนนี้มีความคล้ายกันกับท่อนที่หนึ่งสามารถใช้การฝึกซ้อมแบบเดียวกันได้ แต่ควรเลือกฝึกแบบฝึกหัดที่จะพัฒนาให้นิ้วให้มีความแข็งแรงมากขึ้นเพราะต้องเล่นโน้ตด้วยความเร็วมากโดยไม่มีกรหยุดพัก ทำให้เกิดความผิดพลาดได้ง่ายผู้แสดงต้องใช้สมาธิอย่างมากในการแสดง ควรฝึกสมาธิด้วยการบรรเลงในอัตราจังหวะช้ามากเพื่อให้สมองมีเวลาในการควบคุมนิ้วอย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.5 การเปรียบเทียบกับศิลปินอ้างอิง

ศิลปินที่ผู้แสดงใช้อ้างอิงสำหรับบทเพลงนี้คือ เกล็น กูลด์ (Glenn Gould, 1932-1982) นักเปียโนชาวแคนาดาได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญบทเพลงของบาค รวมทั้งยังได้บันทึกแผ่นเสียงบทเพลงของบาคอีกมากมาย ตอนที่ 1 Allegro (Without Tempo indication) ศิลปินอ้างอิงบรรเลงโดยใช้อัตราความเร็วปานกลาง ใช้เทคนิคการเล่นเสียงขาด ตลอดทั้งเพลง โดยมีการเพิ่มโน้ตประดับในตอนเริ่มต้น สามารถควบคุมจังหวะได้เป็นอย่างดีทำให้เพลงฟังสบายไม่รีบร้อน มีความชัดเจนในนำเสนองานหลักและแนวสอดประสานมีความสวยงาม ตอนที่ 2 Andante บรรเลงโดยใช้อัตราช้ามากและให้ความสำคัญอย่างมากในแนวทำนองใช้เสียงที่มีความคมชัด สามารถเชื่อมโยงประโยคของเพลงได้อย่างน่าสนใจ ทำให้บทเพลงเคลื่อนที่ไปข้างหน้าตลอดเวลาด้วยแนวเบสต่อเนื่อง (Basso continuo) ตอนที่ 3 Presto บรรเลงโดยใช้อัตราเร็วมาก มีความชัดเจนทั้งสองแนวทำนอง เน้นการนำเสนอรูปแบบคอนแชร์โต กรอสโซ ศิลปินใช้ความเข้มเสียง (Dynamics) ที่แตกต่างกันทำให้เพลงมีความตื่นเต้นและน่าสนใจมากขึ้น

ในการฝึกซ้อมผู้แสดงได้นำแนวคิดและเทคนิคการบรรเลงมาปรับใช้ตามความเหมาะสมและมีความแตกต่างกันในบางที่ เช่น ตอนที่ 1 ผู้แสดงเลือกอัตราความเร็วที่เร็วกว่าเพื่อสร้างความสนุกและเข้มแข็ง และเล่นเสียงต่อเนื่อง (legato) ในการสร้างแนวทำนองในบางช่วง ตอนที่ 2 ผู้แสดงเลือกในอัตราความเร็วที่เร็วกว่าเพื่อให้เพลงมีความต่อเนื่อง เลือกใช้ความเข้มเสียงที่แตกต่างกันมากเพื่อให้แนวทำนองมีความไพเราะมากขึ้น โดยเลือกใช้เพเดิลช่วยในแนวเบสต่อเนื่อง ตอนที่ 3 Presto ผู้แสดงเลือกอัตราความเร็วช้าลงเล็กน้อยเพื่อควบคุมเสียงและประโยคของเพลงได้ เน้นให้ความสำคัญกับทำนองของทุกแนวและรูปแบบของคอนแชร์โต กรอสโซให้มีความชัดเจนโดยความเข้มเสียงที่แตกต่างกันมาก

2.2 Sonata E flat major, Op.31 No.3 ประพันธ์โดยลูตวิก ฟาน เบโทเฟน

2.2.1 ประวัติโดยสังเขปของลูตวิก ฟาน เบโทเฟน

ลูตวิก ฟาน เบโทเฟน ได้รับการยกย่องให้เป็นคีตกวีเอกของโลก มีช่วงชีวิตระหว่างยุคคลาสสิกและโรแมนติก เกิดเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม ค.ศ.1770 กรุงบอนน์ (Bonn) ประเทศเยอรมัน พ่อชื่อโยฮันน์ ฟาน เบโทเฟน (Johann Van Beethoven, 1740-1792) เป็นนักร้องเสียงเทนเนอร์ประจำวงดนตรีในเมือง แมซีอมาเรีย มักดาเลนา (Maria Magdalena, 1746-1787)

ในวัยเด็กเบโทเฟนมีชีวิตที่ยากลำบาก พ่อเคียดแค้นให้ฝึกซ้อมดนตรีอย่างหนักเพื่อที่จะได้มีชื่อเสียงโด่งดังเหมือนกับโวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท (Wolfgang Amadeus Mozart, 1756-

1791) เบโทเฟนได้เริ่มศึกษาดนตรีอย่างจริงจังกับคริสเตียน กอทลอป เนเอเฟ (Christian Gottlob Neefé, 1748-1798) ต่อมาได้ย้ายมาศึกษาทางด้านดนตรีที่กรุงเวียนนาโดยเป็นลูกศิษย์ของ ฟรานซ์ โจเซฟ ไฮเดิน (Franz Joseph Haydn 1732-1809) หลังจากนั้นชื่อเสียงของเบโทเฟนได้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง

ช่วงชีวิตของเบโทเฟนด้านการประพันธ์เพลงแบ่งออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้

1. ช่วงต้น (ค.ศ.1800-1802) ผลงานการประพันธ์ในช่วงนี้ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากฟรานซ์ โจเซฟ ไฮเดิน (Franz Joseph Haydn, 1732-1809) และโวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท (Wolfgang Amadeus Mozart, 1756-1791) สังเกตลักษณะยังคงใช้รูปแบบประพันธ์ในยุคคลาสสิกไว้มาก แต่เบโทเฟนเน้นการให้ความสำคัญกับระดับเสียงดังเบาที่แตกต่างกัน ผลงานการประพันธ์เพลงที่สำคัญในช่วงนี้ ยกตัวอย่างเช่น Symphony No.1 in C major, Op.21 Piano Concerto No.1 in C major, Op.15 และ Piano Concerto No.2 in B-flat, Op.19

2. ช่วงกลาง (ค.ศ.1803-1816) หรือเรียกว่าช่วงเฮโรอิก (Heroic Period) ในช่วงนี้เบโทเฟนเริ่มเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น มีความมั่นใจ แสดงออกอารมณ์ชัดเจนและใส่แนวคิดใหม่ รวมถึงเทคนิคการประพันธ์เพลงรูปแบบใหม่ลงในผลงานการประพันธ์เพลง เช่น การใช้คู่เสียงกระด้าง (Dissonance) การใช้เสียงประสานที่เข้มข้น การพัฒนาบทเพลงและมุ่งเน้นการแสดงความรู้สึก ผลงานการประพันธ์เพลงที่สำคัญในช่วงนี้ เช่น Piano Concerto No.3 in C minor, Op.37 และ Symphony No.3 in E-flat major, Op.55 (Eroica)

3. ช่วงปลาย (ค.ศ.1817-1827) ในช่วงนี้เบโทเฟนมีความสุขเป็นผู้ใหญ่ ขึ้นชอบในธรรมชาติ บทเพลงมีความลึกซึ้งมากและได้หันกลับไปศึกษาทฤษฎีการประพันธ์เพลงในยุคบาโรก เน้นการใช้เทคนิคการสอดประสานแนวทำนองในผลงานการประพันธ์เพลง ผลงานการประพันธ์เพลงที่สำคัญในช่วงนี้ ตัวอย่างเช่น Piano Sonata in A-flat major, Op.110, Piano Concerto No.4 in G major, Op.58 Symphony, No.9 in D major, Op.125 และ String Quartet 6 บทสุดท้าย

2.2.2 บทเพลงเปียโนที่สำคัญของเบโทเฟน

นอกจากอัจฉริยภาพทางด้านประพันธ์เพลงแล้วเบโทเฟนยังเป็นนักเปียโนฝีมือดี บทเพลงเปียโนบางบทของเบโทเฟนประพันธ์เพื่อออกแสดงเอง เช่น เปียโนคอนแชร์โต เปียโนโซนาตา หากจะกล่าวถึงผลงานประพันธ์เพลงเปียโนชุดเอกที่สำคัญมากที่สุดของเบโทเฟน คงต้องกล่าวถึงบทเพลงเปียโนโซนาตา (Piano Sonata) ทั้ง 32 บท สำหรับเปียโนเดี่ยวที่มีคุณค่ามากในเชิงทฤษฎีการประพันธ์เพลงที่แสดงถึงพัฒนาการในการประพันธ์เพลง คุณค่าทางวรรณคดีเปียโน

และเทคนิคการบรรเลงตลอดช่วงชีวิต เบโฆเฟนได้ทดลองแนวคิดและเทคนิคการประพันธ์เพลงใหม่ ๆ ลงในเปียโนโซนาตาทั้ง 32 บท นอกจากเปียโนโซนาตาแล้ว ยังมีบทเพลงสำหรับเปียโนที่มีคุณค่าอีกจำนวนมาก เช่น Variations และ Bagatelle

2.2.3 การตีความและการวิเคราะห์บทเพลง Sonata E flat major Op.31, No.3

Allegro อยู่ในกุญแจเสียงอีแฟลตเมเจอร์ อัตราจังหวะ 3/4 รูปแบบการประพันธ์แบบสังคีตลักษณะโรมาเนอ ในท่อนแรกเป็นท่อนที่คาดเดาอารมณ์ได้ยากค่อนข้างแปรปรวน แต่โดยรวมแสดงออกถึงความสนุกและตื่นเต้น

<u>ตอนนำเสนอ (Exposition)</u>	ห้องที่ 1-88	
ช่วงนำ (Introduction)	ห้องที่ 1-17	
ทำนองที่หนึ่ง	ห้องที่ 17-32	อยู่ในกุญแจเสียงอีแฟลตเมเจอร์
ช่วงเชื่อม (Transition)	ห้องที่ 33-45	
ทำนองที่สอง	ห้องที่ 45-88	อยู่ในกุญแจเสียงบีแฟลตเมเจอร์
<u>ตอนพัฒนา (Development)</u>	ห้องที่ 88-136	อยู่ในกุญแจเสียงซีเมเจอร์
<u>ตอนย้อนความ (Recapitulation)</u>	ห้องที่ 137-253	
ช่วงนำ (Introduction)	ห้องที่ 137-153	
ทำนองที่หนึ่ง	ห้องที่ 153-160	อยู่ในกุญแจเสียงอีแฟลตเมเจอร์
ช่วงเชื่อม (Transition)	ห้องที่ 161-169	
ทำนองที่สอง	ห้องที่ 169-219	อยู่ในกุญแจเสียงอีแฟลตเมเจอร์
ช่วงหางเพลง (Coda)	ห้องที่ 220-253	

ตอนนำเสนอ (Exposition) เริ่มต้นด้วยช่วงนำ (Introduction) ห้องที่ 1-17 โดยนำเสนอหน่วยทำนองย่อยเอก (Motif) ที่สำคัญในการนำมาพัฒนาตลอดทั้งท่อน ใช้คอร์ดไมเนอร์ค้อย ๆ ดำเนินเข้าหาคอร์ดโดมินันท์แบบการเคลื่อนครึ่งเสียง (Chromatic movement) สร้างความรู้สึกตื่นเต้นและคาดเดาไม่ได้กับสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป (ตัวอย่างที่ 10) ช่วงทำนองที่หนึ่ง ห้องที่ 17-32 อยู่ในกุญแจเสียงอีแฟลตเมเจอร์ นำหน่วยทำนองย่อยเอกมาเป็นทำนองสั้น ๆ ในมือซ้ายใช้เพดัลโน้ตอีแฟลต (ตัวอย่างที่ 11) ช่วงเชื่อม ห้องที่ 33-45 นำช่วงนำกลับมาใช้เพื่อเปลี่ยนไปหากุญแจเสียงโดมินันท์ ช่วงทำนองที่สอง ห้องที่ 45-88 อยู่ในกุญแจเสียงบีแฟลตเมเจอร์ มีแนวทำนองที่

ไพเราะเหมือนเสียงร้อง ทำนองถูกพัฒนาต่อไปในลักษณะการแปรทำนอง (Melodic variation)
มือซ้ายเล่นคอร์ดแตกแบบอัลแบร์ตี (Alberti Bass) (ตัวอย่างที่ 12)

ตัวอย่างที่ 10 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Allegro ห้องที่ 1-6

ตัวอย่างที่ 11 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Allegro ห้องที่ 14-20

ตัวอย่างที่ 12 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Allegro ห้องที่ 42-51

ตอนพัฒนา (Development) อยู่ในกุญแจเสียงซีเมเจอร์ (ตัวอย่างที่ 13) นำทำนอง
ที่หนึ่งมาพัฒนาโดยเปลี่ยนคีย์ไปเรื่อย ๆ ใช้ลักษณะการซีควนซ์ทำนอง ในมือซ้าย จบแต่ละ
ประโยคด้วยการไล่นิ้วแบบอาร์เปโจ (ตัวอย่างที่ 14) ในช่วงท้ายจบด้วยการใช้คอร์ดไมเนอร์ซ้ำ ๆ
เพื่อเตรียมเข้าสู่ตอนย้อนความ ถือว่าพบไม่บ่อยนัก (ตัวอย่างที่ 15)

ตัวอย่างที่ 13 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Allegro ห้องที่ 101-105

ตัวอย่างที่ 14 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Allegro ห้องที่ 110-113

ตัวอย่างที่ 15 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Allegro ห้องที่ 127-137

ตอนย้อนความ (Recapitulation) เริ่มต้นด้วยช่วงนำที่มีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย ช่วงทำนองที่หนึ่งอยู่ในกุญแจเสียงอีแฟลตเมเจอร์ โดยส่วนใหญ่ใช้ลักษณะการประพันธ์เหมือนเดิมทั้งหมด มีการพัฒนาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ช่วงทำนองที่สองอยู่ในกุญแจเสียงอีแฟลตเมเจอร์เช่นกัน (ตัวอย่างที่ 16) ช่วงหางเพลง (Coda) เป็นการเอาช่วงนำกลับมาขยายความอีกครั้ง โดยการใช้การเคลื่อนที่แบบครึ่งเสียงและนำทำนองที่หนึ่งกลับมาอีกครั้งตามด้วยโน้ตวิ้งคล้าย ช่วงเดี่ยว (Cadenza) ใช้โน้ตวิ้งในคอร์ดห้าสลับคอร์ดหนึ่งจบด้วยเคเดนซ์ปิดสมบูรณ์ (Perfect Cadence) (ตัวอย่างที่ 17)

ตัวอย่างที่ 16 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Allegro ห้องที่ 183-186

ตัวอย่างที่ 17 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Allegro ห้องที่ 243-253

Scherzo อยู่ในกุญแจเสียงเอแฟลตเมเจอร์ อัตราจังหวะ 2/4 รูปแบบการประพันธ์แบบสังคีตลักษณะโรนาตา โดยส่วนใหญ่ท่อนที่สองของโรนาตาจะเป็นท่อนซ้ำ แต่เบโธเฟนกลับเลือกประพันธ์ให้ท่อนนี้เป็นท่อนสเกิร์ตโซ (Scherzo) ที่มีความสนุกสนาน

ตอนนำเสนอ (Exposition)	ห้องที่ 1-63	
ทำนองที่หนึ่ง	ห้องที่ 1-34	อยู่ในกุญแจเสียงเอแฟลตเมเจอร์
ช่วงเชื่อม (Transition)	ห้องที่ 35-42	อยู่ในกุญแจเสียงเอแฟลตเมเจอร์ทำนองที่สอง
	ห้องที่ 43-63	อยู่ในกุญแจเสียงอีแฟลตเมเจอร์
ตอนพัฒนา (Development)	ห้องที่ 64-105	อยู่ในกุญแจเสียงเอแฟลตเมเจอร์และซีเมเจอร์
ตอนย้อนความ (Recapitulation)	ห้องที่ 106-171	
ทำนองที่หนึ่ง	ห้องที่ 106-139	อยู่ในกุญแจเสียงเอแฟลตเมเจอร์
ช่วงเชื่อม (Transition)	ห้องที่ 140-147	
ทำนองที่สอง	ห้องที่ 147-161	อยู่ในกุญแจเสียงเอแฟลตเมเจอร์
ช่วงหางเพลง (Coda)	ห้องที่ 162-171	

ตอนนำเสนอ (Exposition) อยู่ในกุญแจเสียงเอแฟลตเมเจอร์ เริ่มต้นด้วยทำนองหลัก 4 ห้อง ด้วยทำนองในมือขวาในลักษณะของคอร์ดมีการใช้การเน้นเสียงในจังหวะซัด (Syncopation) ให้ความรู้สึกแข็งแรงและสนุกสนาน มือซ้ายเป็นแนวลักษณะจังหวะ (Melodic rhythm) เล่นด้วยเสียงสั้น (ตัวอย่างที่ 18) ช่วงเชื่อม (ห้องที่ 35-42) เริ่มด้วยคอร์ดเสียงดังมากตามด้วยการเบาทันที่เป็นโน้ตวิงเป็นคู่หกเพื่อเชื่อมเข้าหาทำนองที่สอง (ตัวอย่างที่ 19) ทำนองที่สอง (ห้องที่ 43-63) มือขวาใช้การเล่นโน้ตซ้ำไปมาสลับคอร์ดห้ากับคอร์ดหนึ่ง มือซ้ายใช้คอร์ดเล่นเป็นจังหวะ ในช่วงท้ายเพลงเป็นการย้ำด้วยคอร์ดอยู่ในกุญแจเสียงอีแฟลตเมเจอร์ (ตัวอย่างที่ 20)

ตัวอย่างที่ 18 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Scherzo ห้องที่ 1-5

Scherzo
Allegretto vivace

ตัวอย่างที่ 19 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Scherzo ห้องที่ 36-40

ตัวอย่างที่ 20 บีโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Scherzo ห้องที่ 41-45

ตอนพัฒนา (Development) แบ่งออกเป็นสองช่วง ช่วงแรก (ห้องที่ 64-82) ลักษณะเหมือนกับในทำนองที่หนึ่งเพียงแต่เปลี่ยนมาอยู่ในกุญแจเสียงเอฟเมเจอร์ และเล่นแนวทำนองด้วยเสียงเบาดูโดยไม่มีการเน้นเสียง (ตัวอย่างที่ 21) ช่วงสอง (ห้องที่ 83-105) ลักษณะเหมือนกับในทำนองที่หนึ่งเพียงแต่เปลี่ยนมาอยู่ในกุญแจเสียงซีเมเจอร์ (ตัวอย่างที่ 22) ในช่วงท้ายมีการใช้คอรัคติมินิซซ์ช้า ๆ ก่อนจะเตรียมเข้าสู่คอรัคตัม (ตัวอย่างที่ 23)

ตัวอย่างที่ 21 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Scherzo ห้องที่ 64-68

ตัวอย่างที่ 22 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Scherzo ห้องที่ 83-87

ตัวอย่างที่ 23 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Scherzo ห้องที่ 88-91

ตอนย้อนความ (Recapitulation) ทำนองที่หนึ่ง (ห้องที่ 106-139) เหมือนกับในตอนนำเสนอง อยู่ในกุญแจเสียงเอแฟลตเมเจอร์ มีการเพิ่มโน้ตผ่านเพื่อเพิ่มความรู้สึกให้กับบทเพลง (ตัวอย่างที่ 24) ช่วงเชื่อม (ห้องที่ 140-147) เหมือนกับในตอนนำเสนองแต่ใช้คอรัคตัมในกุญแจเสียง

เอฟเลตเมเจอร์ ทำนองที่สอง (ห้องที่ 148-161) เหมือนกับในตอนนำเสนอแต่อยู่ในกุญแจเสียงเอฟเลตเมเจอร์ ช่วงหางเพลง (ห้องที่ 162-171) ใช้โน้ตวิ้งเป็นทำนองพร้อมกันทั้งสองมือตามด้วยการย้ำด้วยคอร์ดห้าสลับคอร์ดหนึ่งจบด้วยเคเดนซ์ปิดสมบูรณ์ (Perfect Cadence) (ตัวอย่างที่ 25)

ตัวอย่างที่ 24 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Scherzo ห้องที่ 125-129

ตัวอย่างที่ 25 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Scherzo ห้องที่ 166-171

Menuetto อยู่ในกุญแจเสียงอีฟเลตเมเจอร์ อัตราจังหวะ 3/4 เบโธเฟนประพันธ์ท่อนนี้เหมือนกับสังคีตลักษณะสามตอนแบบผสม (Minuet and Trio) แต่ในท่อนซ้ำของมินูเอ็ตให้เล่นย้อนเต็มเหมือนในตอนแรกเพื่อเตรียมเข้าสู่ช่วงหางเพลง (Coda)

ท่อนมินูเอ็ต (Minuet)	ห้องที่ 1-16
ทำนองที่หนึ่ง	ห้องที่ 1-8
ทำนองที่สอง	ห้องที่ 9-16
ท่อนทรีโอ (Trio)	ห้องที่ 17-39
ทำนองที่หนึ่ง	ห้องที่ 17-24
ทำนองที่สอง	ห้องที่ 25-38
ท่อนมินูเอ็ต (Minuet)	ห้องที่ 39-53
ทำนองที่หนึ่ง	ห้องที่ 39-47

ท่อนทริโอ (Trio) อยู่ในกุญแจเสียงอีแฟลตเมเจอร์ ทำนองที่หนึ่ง (ห้องที่ 17-24) เริ่มด้วยคอร์ดทั้งสองมือ ในตอนท้ายจบด้วยคอร์ดห้า (ตัวอย่างที่ 28) ทำนองที่สอง (ห้องที่ 25-38) เริ่มด้วยคอร์ดห้าจบด้วยทำนองที่หนึ่งกลับมาอีกครั้ง ในท่อนนี้ให้ความสำคัญกับกลุ่มจังหวะและกลุ่มคอร์ดเป็นส่วนใหญ่เน้นความเข้มเสียงที่แตกต่างกัน (ตัวอย่างที่ 29)

ตัวอย่างที่ 28 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Menuetto ห้องที่ 17-24

ตัวอย่างที่ 29 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Menuetto ห้องที่ 25-38

ช่วงหางเพลง (Coda) อยู่ในกุญแจเสียงอีแฟลตเมเจอร์ ใช้หน่วยทำนองย่อยเอคมาเล่นซ้ำ ๆ โดยใช้ชั้นคู่เก้าไมเนอร์ของคอร์ดห้าเข้าหากอร์ดหนึ่งเพื่อให้บทเพลงจบลงด้วยความรู้สึกหดหู่เศร้าหมอง (ตัวอย่างที่ 30)

ตัวอย่างที่ 30 เมโทรเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Menuetto ห้องที่ 54-62

Presto con fuoco สังกีตลักษณะมีโซนาตา อยู่ในกุญแจเสียงอีแฟลตเมเจอร์ อัตราจังหวะ 6/8 ในท่อนสุดท้ายเป็นท่อนที่เร็วและแสดงออกอารมณ์อย่างตรงไปตรงมา

<u>ตอนนำเสนอ (Exposition)</u>	ห้องที่ 1-79	
ทำนองที่หนึ่ง	ห้องที่ 1-33	อยู่ในกุญแจเสียงอีแฟลตเมเจอร์
ทำนองที่สอง	ห้องที่ 34-63	อยู่ในกุญแจเสียงบีแฟลตเมเจอร์
ช่วงเชื่อม (Transition)	ห้องที่ 64-79	
<u>ตอนพัฒนา (Development)</u>	ห้องที่ 80-143	อยู่ในกุญแจเสียงจีแฟลตเมเจอร์
ช่วงเชื่อม (Transition)	ห้องที่ 144-172	
<u>ตอนย้อนความ (Recapitulation)</u>	ห้องที่ 173-333	
ทำนองที่หนึ่ง	ห้องที่ 173-208	อยู่ในกุญแจเสียงอีแฟลตเมเจอร์
ทำนองที่สอง	ห้องที่ 209-238	อยู่ในกุญแจเสียงจีแฟลตเมเจอร์
ช่วงเชื่อม (Transition)	ห้องที่ 239-274	
ช่วงหางเพลง (Coda)	ห้องที่ 275-333	อยู่ในกุญแจเสียงอีแฟลตเมเจอร์

ตอนนำเสนอ (Exposition) อยู่ในกุญแจเสียงอีแฟลตเมเจอร์ เริ่มต้นด้วยช่วงนำ 12 ห้อง โดยการใช้ลักษณะการเล่นแบบคอร์ดแตกพลิกกลับคอร์ดห้าสลับคอร์ดหนึ่ง มือขวาเป็นทำนองย่อยเอก (Motif) ที่จะนำมาขยายต่อในบทเพลงนี้ต่อไป (ตัวอย่างที่ 31) ทำนองที่หนึ่ง ห้องที่ 13-33 เริ่มด้วยการใช้คอร์ดห้าสลับคอร์ดหนึ่งในมือขวา มือซ้ายเล่นโน้ตในจังหวะขัด (Syncopation) ทำนองที่สอง ห้องที่ 34-63 เริ่มต้นด้วยการซ้ำคอร์ดห้ามีทำนองในมือขวาในกลุ่มจังหวะแบบใหม่ใช้เทคนิคการซีควนซ์ทำนอง (Sequence) ในมือซ้ายเล่นเป็นคอร์ดแตก (ตัวอย่างที่ 32) ช่วงเชื่อมห้องที่ 64-79 มีแนวทำนองในมือขวาสร้างจากโน้ตในคอร์ดใช้จังหวะจากทำนองย่อยเอก มือซ้ายใช้ลักษณะการเล่นแบบอาร์เปจ

ตัวอย่างที่ 31 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Menuetto ห้องที่ 1-7

ตัวอย่างที่ 32 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Menuetto ห้องที่ 40-46

ตอนพัฒนา (Development) อยู่ในกุญแจเสียงจีแฟลตเมเจอร์แต่มีพัฒนาคุณภาพเสียง อยู่ตลอดเวลา ห้องที่ 80-119 เป็นประโยคทีละ 4 ห้อง ค่อย ๆ ขยายความ แนวทำนองในมือขวา เล่นโน้ตในคอร์ดได้ลง มือซ้ายเป็นแนวประกอบเล่นแบบอาร์เปจ (ตัวอย่างที่ 33) ห้องที่ 120-142 เป็นการพัฒนาทำนองที่หนึ่งด้วยเทคนิคซีเควนซ์ทำนองแต่ให้ทำนองอยู่ในมือซ้ายสลับกับมือขวา โดยมีแนวประกอบเป็นการเล่นอาร์เปจคอร์ดติมินิซท์สลับกับเมเจอร์ (ตัวอย่างที่ 34) ช่วงเชื่อมใช้ การเล่นอาร์เปจพร้อมกันทั้งสองมือจบด้วยคอร์ดเดียวกันดำเนินเข้าสู่กุญแจเสียงอีแฟลตเมเจอร์

ตัวอย่างที่ 33 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Menuetto ห้องที่ 91-96

ตัวอย่างที่ 34 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Menuetto ห้องที่ 140-145

ตอนย้อนความ (Recapitulation) กลับมาเหมือนเดิมแต่ในตอนท้ายทำนองที่หนึ่งมีการเปลี่ยนกุญแจเสียง (Modulation) ซึ่งโดยทั่วไปจะอยู่ในกุญแจเสียงเดิม ทำนองที่สองเหมือนตอนแรกแต่อยู่ในกุญแจเสียงจีแฟลตเมเจอร์ (ตัวอย่างที่ 35) ช่วงเชื่อมเหมือนตอนแรกแต่ค่อย ๆ เปลี่ยนกุญแจเสียงกลับมาสู่จีแฟลตเมเจอร์ ช่วงหางเพลง (Coda) ได้ใช้ทำนองจากช่วงนำมาขยายความใช้การดำเนินคอร์ด IV-V-I ในตอนท้ายด้วยคอร์ดห้า-หนึ่งจบด้วยเคเดนซ์ปิดสมบูรณ์ (Perfect Cadence) (ตัวอย่างที่ 36)

ตัวอย่างที่ 35 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Menuetto ห้องที่ 209-215

ตัวอย่างที่ 36 เบโธเฟน. Sonata E flat major, Op.31, No.3, Menuetto ห้องที่ 278-284

2.2.4 วิธีการฝึกซ้อมบทเพลง

การเล่นเพลงในยุคคลาสสิกที่มีความละเอียดในเรื่องของเสียงและคอนข้างเคร่งครัดในเรื่องของจังหวะเป็นอย่างมาก สามารถแยกวิธีการฝึกซ้อมได้ดังนี้

Allegro ควรฝึกซ้อมนิ้วด้วยการไล่สเกลและอาร์เปจโจที่มีอยู่ในบทเพลงเป็นประจำ ในห้องที่ 17-24 แยกซ้อมมือซ้ายฝึกการเล่นโน้ตซ้ำ ๆ ด้วยนิ้วก็้อยโดยการขยับข้อมือขึ้น-ลง เพื่อช่วยให้นิ้วไม่ทำงานมากเกินไปในห้องที่ 46-52 ฝึกเล่นแนวเบสอัลแบร์ตีกับเครื่องเคาะจังหวะ ขยับข้อมือเพื่อผ่อนคลายโดยเล่นโน้ตทีละกลุ่มและเล่นเสียงบาง ๆ ไม่หนักเกินไป ในห้องที่ 68-71 ฝึกการเล่นโน้ตสลับในมือขวาและควรเลือกใช้เพเดิลให้เหมาะสม

Scherzo ควรฝึกซ้อมนิ้วด้วยไล่สเกลและอาร์เปจโจที่มีอยู่ในบทเพลงเป็นประจำ ในห้องที่ 1-8 แยกฝึกมือซ้ายเพื่อความแม่นยำและสร้างความรู้สึกให้กับแนวทำนอง ในห้องที่ 35-42 ฝึกการเล่นพร้อมกันทั้งสองมือโดยเล่นในรูปแบบจังหวะต่าง ๆ เพื่อความแม่นยำ ในห้องที่ 43-49

ฝึกการเล่นในมือซ้ายเล่นโน้ตเบ็ตสามชั้น ฝึกเล่น ซ้ำ ๆ กับเครื่องเคาะจังหวะและซ้อมจนรู้สึกละเล่นได้โดยไม่รีบร้อนเกินไป

Menuetto ฝึกแยกซ้อมแนวทำนองให้มีความไพเราะและควบคุมเสียงได้เป็นอย่างดี ในช่วงแนวทำนองรองในมือซ้ายให้แบนนิ้วลงเล็กน้อยเพื่อให้เสียงมีความนุ่มนวล

Presto ควรแยกฝึกซ้อมมือซ้ายกับเครื่องเคาะจังหวะตลอดทั้งเพลงให้สามารถควบคุมได้โดยไม่เกร็ง ในมือขวาเลือกใช้นิ้วให้เหมาะสมและใช้นิ้วตามนั้นตลอดเวลา ในช่วงทำมือฝึกซ้อมการไขว้มือโดยการหยุดทีละหนึ่งจังหวะ เพื่อให้มือจำตำแหน่งอย่างแม่นยำ

2.2.5 การเปรียบเทียบกับศิลปินอ้างอิง

ศิลปินที่ผู้แสดงใช้อ้างอิงคือ ดาเนียล บาเรนโบม (Daniel Barenboim, 1942) เป็นนักเปียโนชาวอาร์เจนตินา ถือได้ว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญในผลงานของเบโทเฟินและมีผลงานการบันทึกเสียงอีกมากมาย ตอนที่ 1 Allegro ศิลปินบรรเลงโดยในอัตราเร็ว ตอนนำเสนอทำนองที่หนึ่งเริ่มต้นด้วยเสียงเบาค่อย ๆ ขยายไปจนจบประโยค เน้นการนำเสนอทำนองย่อยเอก (Motif) สร้างความตื่นตื้นเร้าใจตลอดเวลา ทำนองที่สองมีแนวทำนองอ่อนหวานเหมือนเสียงร้อง ศิลปินสามารถบรรเลงได้มีความไพเราะ กังวานใสและควบคุมเร็วได้อย่างดี ตอนพัฒนาศิลปินสามารถนำเสนอได้อย่างชัดเจน ควบคุมความเร็วและโน้ตอาร์เปโจได้อย่างดี ตอนย่อความในช่วงทำมือมีการเร่งจังหวะให้เร็วขึ้นเพื่อเป็นการสรุปเพลง ตอนที่ 2 Scherzo ศิลปินบรรเลงในอัตราเร็ว มีความเข้มแข็งในรูปแบบจังหวะและลักษณะเสียง (Articulation) ที่สม่ำเสมอตลอดทั้งตอนทำให้บทเพลงเข้าใจง่าย ตอนที่ 3 Menuetto ศิลปินบรรเลงในอัตราเร็วปานกลาง นำเสนอแนวทำนองได้อย่างไพเราะและแนวสอดประสานมีความนุ่มนวล ตอนที่ 4 Presto con fuoco ศิลปินบรรเลงในอัตราเร็วมากแต่ควบคุมความเร็วได้อย่างดีเยี่ยม ในแต่ละประโยคจะค่อย ๆ ดั้งขึ้นทีละน้อยเพื่อสร้างประโยคให้สวยงามแต่ยังคงความสนุกเร้าใจ

ในการฝึกซ้อมผู้แสดงได้นำแนวคิดและเทคนิคการบรรเลงมาปรับใช้ตามความเหมาะสมและมีความแตกต่างกันในบางที่ เช่น ตอนที่ 1 Allegro ในตอนพัฒนาผู้แสดงเลือกเล่นเร็วขึ้นเล็กน้อยเพื่อให้เพลงมีความเร้าใจมากขึ้น ในตอนจบเพลงเลือกเล่นในจังหวะคงเดิมเพื่อให้เพลงจบแบบเข้มแข็ง ตอนที่ 2 Scherzo ผู้แสดงบรรเลงในอัตราเร็วปานกลางเพื่อควบคุมลักษณะเสียงให้เหมือนกับศิลปินอ้างอิง ตอนที่ 3 Presto ผู้แสดงบรรเลงในอัตราเร็วปานกลางเหมือนกับศิลปินอ้างอิง แต่ตีความประโยคของเพลงต่างกันและใช้อัตราจังหวะลัก (Rubato) ในช่วงทำมือประโยคเพื่อให้เพลงมีความอ่อนหวานให้มากที่สุด ตอนที่ 4 Presto con fuoco เพราะบทเพลงเป็น

โน้ตวิ่งตลอดทั้งเพลงทำให้บางครั้งมีการเร่งจังหวะขึ้นทำให้ผู้แสดงเลือกบรรเลงในอัตราความเร็วช้ากว่าคิลปีนเล็กน้อย และใช้ความเข้มเสียงที่แตกต่างกันมาก (p-f) หรือ (pp-ff) เพื่อนำเสนอบทเพลงแบบตรงไปตรงมาและตื่นเต้นให้มากที่สุด

2.3 Pictures at an Exhibition ประพันธ์โดยโมเดสต์ มุซอร์กสกี

2.3.1 ประวัติโดยสังเขปของโมเดสต์ มุซอร์กสกี

โมเดสต์ มุซอร์กสกี เกิดเมื่อวันที่ 21 มีนาคม ค.ศ.1839 ในเมืองคาเรโว ประเทศรัสเซีย เกิดในครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวย อยู่ท่ามกลางธรรมชาติอันสมบูรณ์ด้วยสัตว์และนกนานาชนิด ในวัยเด็กเขามีพี่เลี้ยงคอยดูแลและใช้เวลาหลายชั่วโมงในการเล่นนิทานพื้นบ้านของรัสเซีย นิยายปรัมปราที่เกี่ยวกับแม่มด จนนิทานเหล่านี้ได้กลายเป็นแรงบันดาลใจในเวลาต่อมา

มุซอร์กสกีเริ่มเรียนเปียโนเมื่ออายุ 10 ปีกับแม่และเข้ารับราชการต่อในสถาบันทางการทหารที่เซนต์ปีเตอส์เบิร์ก มุซอร์กสกีไม่ได้เรียนแต่งเพลงจากสถาบันดนตรีอย่างจริงจังแต่ได้รับคำแนะนำจากอะเล็กซานเดอร์ โบโรดิน (Alexander Borodin, 1833-1887) นักประพันธ์เพลงที่มีชื่อเสียงของรัสเซีย เขาเริ่มเขียนเพลงอุปรากรและเพลงที่สะท้อนถึงจังหวะและท่วงทำนองแบบรัสเซียและใช้เวลาว่างจากราชการในการแต่งเพลงเท่านั้น

มุซอร์กสกีต้องต่อสู้กับอาการติดเหล้าและปัญหาทางด้านอารมณ์ที่แปรปรวน เขาเสียชีวิตเมื่อวันที่ 28 มีนาคม ค.ศ.1881 เขาอยู่ในช่วงที่กระแสชาตินิยมในประเทศรัสเซียรุ่งเรืองสูงสุด และถูกยกย่องในอยู่ในกลุ่มรัสเซียไฟฟ์ (The Russian Five) ที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อนักประพันธ์ในช่วงต่อมา

2.3.2 บทเพลงเปียโนที่สำคัญของโมเดสต์ มุซอร์กสกี

มุซอร์กสกีได้มีผลงานทั้งอุปรากรและเปียโน แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดในผลงานของเขาก็คือการแสดงออกถึงความเป็นรัสเซียได้อย่างชัดเจน และใช้ทำนองพื้นบ้านและจังหวะการเต้นรำในท้องถิ่นต่าง ๆ ของรัสเซียอยู่ในบทเพลงของเขาเสมอ บทเพลงที่ทำให้เขามีชื่อเสียงมากที่สุดคือ Pictures at an Exhibition

2.3.3 การตีความและการวิเคราะห์บทเพลง Pictures at an Exhibition

มูซอร์กสกีได้ประพันธ์เพลง Pictures at an Exhibition ในปี ค.ศ.1874 ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการเข้าชมนิทรรศการผลงานภาพถ่ายที่จัดแสดงขึ้นเพื่อเป็นการให้เกียรติแก่วิกเตอร์ ฮาร์ทมันน์ (Victor Hartmann, 1834-1873) สถาปนิกและศิลปินชาวรัสเซีย ที่เสียชีวิตในวัย 39 ปี ทำให้มูซอร์กสกีเสียใจอย่างมาก เพื่อเป็นการระลึกถึงฮาร์ทมันน์ เขาได้เลือกรูปภาพ 10 ภาพที่ประทับใจในนิทรรศการมาประพันธ์เป็นบทเพลงชุด (Suite) 10 บท แต่ละบทจะถูกเชื่อมด้วยท่อนเชื่อมโพรมานาด (Promenade) เปรียบเสมือนกำลังเดินชมภาพไปเรื่อย ๆ

Promenade

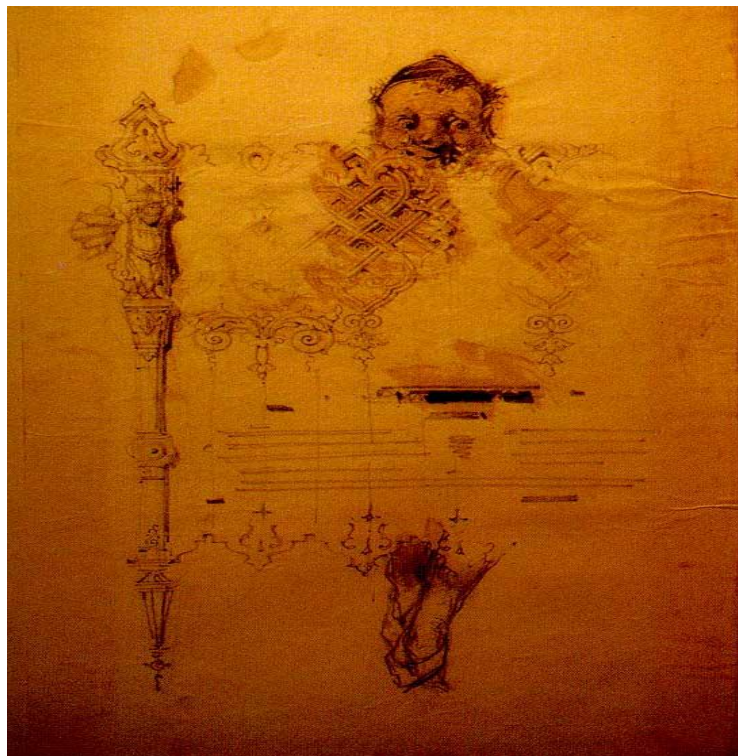
โพรมานาด (Promenade) หมายถึง การเดิน มูซอร์กสกีได้ประพันธ์ท่อนนี้แทนการเดินชมภาพในงานนิทรรศการจากภาพหนึ่งไปอีกภาพหนึ่ง โดยโพรมานาดแต่ละอันจะใช้เป็นตัวเชื่อมโยงและแปรอารมณ์ไปตามภาพนั้น ๆ

โพรมานาดอยู่ในกุญแจเสียงบีแฟลตเมเจอร์ อัตราจังหวะ 5/4 และ 6/4 ใช้ทำนองเพลงพื้นบ้านรัสเซีย ลักษณะการบรรเลงแบบทำนองในมือขวาและมือซ้ายเล่นเป็นคู่แปดดำเนินไปเรื่อย ๆ ให้ความรู้สึกถึงความยิ่งใหญ่เหมือนการเปิดงานนิทรรศการที่ผู้คนจำนวนมากเดินเข้าชมงานนิทรรศการ (ตัวอย่างที่ 37)

ตัวอย่างที่ 37 มูซอร์กสกี. Pictures at an Exhibition, Promenade ห้องที่ 1-4

Gnomus

ฮาร์ตมันน์ได้รับแรงบันดาลใจมาจากที่กะเทาะถั่วทำมาจากไม้แกะสลัก ซึ่งเป็นที่นิยมอย่างมากในช่วงนั้น เขาได้วาดภาพจีโนมัส (Gnomus) เป็นปีศาจตัวเล็ก ๆ หน้าตาน่าเกลียด เต็มไปด้วยรอยย่น ขาพิการและแขนพันด้วยที่กะเทาะถั่ว เป็นตัวละครในนิยายของรัสเซีย

มูซอร์กสกีได้ประพันธ์เพลงนี้โดยจินตนาการจากนิยายของรัสเซียที่เล่าถึงความน่ากลัวและอัปมงคลของจีโนมัส อยู่ในกุญแจเสียงจีแฟลตเมเจอร์ อัตราจังหวะ 3/4 สังกีตลักษณ์แบบสามตอน กำหนดให้ห้องที่ 1-18 เป็นช่วงนำ (Introduction) ในช่วงนำมีการเปลี่ยนความเร็วไปมาเหมือนคนขาพิการและใช้การเน้นเสียงแสดงถึงความน่ากลัว (ตัวอย่างที่ 38) กำหนดให้ห้องที่ 19-37 เป็นตอน A ใช้ลักษณะการเล่นเป็นของเน้นเสียงดังทุกโน้ต กำหนดให้ห้องที่ 38-71 ใช้ลักษณะการเล่นเป็นคู่แปดพร้อมกันทั้งสองมือในทำนองประโยคต่อกันด้วยกลุ่มทำนองย่อยหักจากในช่วงนำให้ความรู้สึกเหมือนกำลังพยายามเดินให้มั่นคง แต่ทันใดก็ล้มลงทันที (ตัวอย่างที่ 39) กำหนดให้ห้องที่ 72-99 เป็นตอน A กลับมาของทำนองเดิมแต่เพิ่มในมือซ้ายด้วยการเล่นโน้ตพรมและโน้ตวิ้งแบบครึ่งเสียง

ตัวอย่างที่ 38 มุซอร์กสกี. Pictures at an Exhibition, Gnomus ห้องที่ 1-8

ตัวอย่างที่ 39 มุซอร์กสกี. Pictures at an Exhibition, Gnomus ห้องที่ 35-44

Promenade

อยู่ในกุญแจเสียงเอแฟลตเมเจอร์ อัตราจังหวะ 5/4 สลับกับ 6/4 ทำนองมาจากโพรมานาด แต่ทำนองอยู่ในมือซ้าย และมีทำนองรองอยู่ในมือขวา ให้ความรู้สึกผ่อนคลายลงจากภาพแรกและเพื่อเป็นการเปลี่ยนอารมณ์เข้าสู่ภาพต่อไปที่เจียบสงบ (ตัวอย่างที่ 40)

ตัวอย่างที่ 40 มุซอร์กสกี. Pictures at an Exhibition, Promenade ห้องที่ 1-4

The Old Castle

ฮาร์ตมันน์ได้รับรางวัลสถาปัตยกรรมทำให้เขาต้องเดินทางไปทั่วยุโรปตะวันตกในช่วงปี ค.ศ.1860 เพื่อวาดภาพเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมและกิจกรรมต่าง ๆ ที่พบเจอเพื่อส่งภาพกลับรัสเซีย ภาพนี้เป็นภาพปราสาทเก่าในอิตาลีสมัยยุคกลาง หลังจากที่เขาได้ส่งภาพนี้กลับมาก็ทำให้กลายเป็นต้นแบบการสร้างบ้านในช่วงต่อมา

มูซอร์กสกีได้ประพันธ์เพลงนี้โดยจินตนาการถึงปราสาทเก่าที่มีคนออกมาเ็นร้องเพลงด้านหน้า อยู่ในบันไดเสียงบีเมเจอร์ อัตราจังหวะ 6/8 สังคีตลักษณะแบบสามตอน กำหนดให้ห้องที่ 1-28 เป็นตอน A ประกอบด้วย 3 แนว แนวทำนองเป็นทำนองเหมือนเสียงร้องเพลง (Cantabile) โดยใช้ทำนองเพลงพื้นบ้านรัสเซีย แนวเบสเล่นในลักษณะของเพเดิลโน้ต (Pedal Note) ตลอดทั้งเพลง ทำให้นึกถึงบรรยากาศภายในปราสาทที่เงียบสงบ (ตัวอย่างที่ 41) กำหนดให้ห้องที่ 29-50 เป็นตอน B มีการเปลี่ยนทำนองใหม่เล่นด้วยลักษณะคอรัลมีแนวทำนองอยู่บนสุด (ตัวอย่างที่ 42) กำหนดให้ห้องที่ 51-87 เป็นตอน A กลับมาด้วยทำนองเดิมแต่มีการพัฒนาทำนองให้หลากหลาย กำหนดให้ห้องที่ 88-102 เป็นช่วงหางเพลง (Coda) ใช้ทำนองเดิมกลับมาแต่ค่อย ๆ ซ้ำลง

ตัวอย่างที่ 41 มุซอร์กสกี. Pictures at an Exhibition, The Old Castle ห้องที่ 1-6

ตัวอย่างที่ 42 มุซอร์กสกี. Pictures at an Exhibition, The Old Castle ห้องที่ 31-37

Promenade

อยู่กึ่งจังหวะบีเมเจอร์ อัตราจังหวะ 5/4 สลับกับ 6/4 ใช้ทำนองไพเราะขนาดแรกแต่ใช้ลักษณะเป็นคอร์ดส่วนใหญ่ช่วงแรกทำนองอยู่ในมือขวา ต่อมาทำนองกลับมาอยู่ในมือซ้ายเล่นด้วยเสียงดังเพื่อให้ความรู้สึกของเพลงกลับมา ในตอนท้ายมีการใช้ทำนองย่อยหลักของท่อนต่อไปมาใช้เพื่อเป็นการเชื่อมเข้าหากัน (ตัวอย่างที่ 43)

ตัวอย่างที่ 43 มุซอร์กสกี. Picture at an Exhibition, Promenade ห้องที่ 1-4

The Tuileries

ฮาร์ตมันน์วาดภาพสวนสาธารณะตุยเลอเรียส์ (Tuileries) ซึ่งอยู่ในใจกลางกรุงปารีส เป็นกลุ่มเด็กเล็ก ๆ วิ่งเล่นกัน แสดงออกถึงความร่าเริง เขาเลือกสีน้ำเพื่อทำให้ภาพมีชีวิตชีวามากขึ้น

มูซอร์สก็ได้ประพันธ์เพลงนี้โดยจินตนาการถึงเด็กเล็ก ๆ วิ่งเล่นกันในสวนสาธารณะ อยู่ในบันไดเสียงบีเมเจอร์ อัตราจังหวะ 4/4 สัจคีตลักษณ์แบบสองตอน กำหนดให้ห้องที่ 1-13 เป็นตอน A ใช้คอร์ดให้ความรู้สึกเหมือนการกระโดดและใช้การเล่นทำนองเสียงสั้นแสดงถึงการวิ่งเล่นของเด็ก (ตัวอย่างที่ 44) กำหนดให้ห้องที่ 14-26 เป็นตอน B มีทำนองร้องในมือขวาให้ความรู้สึกช้าลงเหมือนเด็ก ๆ กำลังพักหลังจากวิ่งเล่นกัน (ตัวอย่างที่ 45) กำหนดให้ห้องที่ 27-30 เป็นช่วงหางเพลง (Coda) ใช้ทำนองเดิมกลับมาสั้น ๆ

ตัวอย่างที่ 44 มูซอร์สกี. Pictures at an Exhibition, The Tuileries ห้องที่ 1-3

Allegretto non troppo, capriccioso

ตัวอย่างที่ 45 มูซอร์กสกี. Pictures at an Exhibition, The Tuileries ห้องที่ 13-16

Bydlo

ฮาร์ตมันน์วาดภาพนี้ในช่วงที่เดินทางจากยุโรปตะวันตกกลับไปรัสเซีย ระหว่างทางได้ใช้เวลา 1 เดือน อยู่ที่เมืองแซนโตเมียร์ ประเทศโปแลนด์ เขาประทับใจในวิถีชีวิตและผู้คนภายในเมือง เขาได้วาดภาพวัวเทียมเกวียนที่มีล้อทำจากไม้ขนาดใหญ่วิ่งไปตามทางที่ขรุขระ

มูซอร์กสกีได้ประพันธ์เพลงนี้โดยจินตนาการถึงฝูงวัวเทียมเกวียนไปตามทางขรุขระ อยู่ในกุญแจเสียงจีซาร์ปไมเนอร์ อัตราจังหวะ 2/4 สังคีตลักษณ์แบบสามตอน กำหนดให้ห้องที่ 1-20 เป็นตอน A มีแนวทำนองในมือขวาเป็นเพลงพื้นบ้านแบบรัสเซีย ในมือซ้ายเป็นกลุ่มคอร์ดย้ายขึ้นลงให้ลักษณะเหมือนวัวกำลังลากเกวียนไปตามทางที่ขรุขระ (ตัวอย่างที่ 46) กำหนดให้ห้องที่ 20-38 เป็นตอน B มีแนวทำนองในมือขวาลักษณะแข็งแรงมากขึ้น แต่ในมือซ้ายอยู่ในลักษณะเดิม (ตัวอย่างที่ 47) กำหนดให้ห้องที่ 39-64 เป็นตอน A โดยกลับมาของทำนองเดิมแต่เริ่มด้วยเสียงดังและเล่นค่อย ๆ ซ้ำลง ให้ความรู้สึกเหมือนเกวียนขับเข้ามาใกล้ผู้ฟังและค่อย ๆ ไกลออกไปจนสุดลูกหูลูกตา

ตัวอย่างที่ 46 มุซอร์สกี. Pictures at an Exhibition, Bydlo ห้องที่ 1-6

Sempre moderato pesante
p poco a poco cresc.
simile

ตัวอย่างที่ 47 มุซอร์สกี. Pictures at an Exhibition, Bydlo ห้องที่ 21-25

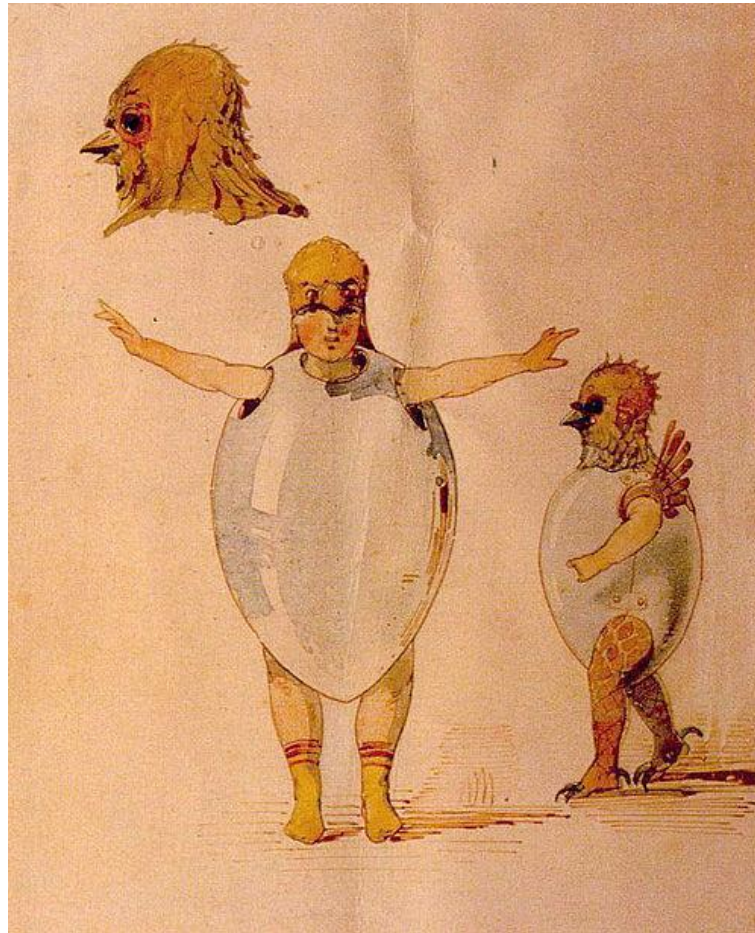
Promenade

อยู่ในกุญแจเสียงดีไมเนอร์ มีการเปลี่ยนอัตราจังหวะตลอดทุกห้อง ให้ความรู้สึกเงียบสงบ (Tranquillo) ในตอนท้ายมีการใช้ทำนองย่อยหลัก (Motif) ของท่อนต่อไปมาใช้เพื่อเป็นการเชื่อมเข้าหากัน (ตัวอย่างที่ 48)

ตัวอย่างที่ 48 มุซอร์สกี. Pictures at an Exhibition, Promenade ห้องที่ 1-3

Tranquillo
p
cresc.

Ballet of the Unhatched Chickens

ฮาร์ตมันน์วาดภาพนี้ออกแบบชุดให้กับบัลเลต์ทริลบี (Ballet Trilbi) เขาเลือกใช้สีเหลืองสว่างแทนสีของไก่ โดยนักเต้นใส่ชุดไข่และสวมหมวกเป็นไก่ เป็นบัลเลต์ที่มีเนื้อหาสนุกสนาน

มูซอร์กสกีได้นึกถึงลักษณะของการจิกของไก่ อยู่ในกุญแจเสียงเอฟเมเจอร์ อัตราจังหวะ 2/4 สังคีตลักษณะสามตอนแบบผสม (Scherzo-Trio) กำหนดให้ห้องที่ 1-22 เป็นตอน A เริ่มต้นด้วยการเล่นสลับมือด้วยเสียงสั้นและใช้การเหยียบเพเดิลซ้ายเพื่อสร้างเสียงเบา มีแนวทำนองอยู่ในมือซ้ายวิ่งขึ้น (ตัวอย่างที่ 49) กำหนดให้ห้องที่ 23-38 เป็นตอน B ใช้การพรมโน้ตในมือขวาและแนวคอร์ดประกอบในมือซ้ายให้ความรู้สึกเหมือนการเดินรำ (ตัวอย่างที่ 50)

ตัวอย่างที่ 49 มุซอร์กสกี. Pictures at an Exhibition, Ballet of the Unhatched Chickens

ห้องที่ 1-5

Scherzino
vivo, leggiero

una corda
pp

ตัวอย่างที่ 50 มุซอร์กสกี. Pictures at an Exhibition, Ballet of the Unhatched Chickens

ห้องที่ 23-28

Trio

p

Samuel Goldenberg and Schmuyle

ฮาร์ตมันน์ได้วาดภาพชาวยิวสองคน ที่เมืองแซนโดเมียร์ ประเทศโปแลนด์ ภาพหนึ่งแสดงให้เห็นถึงชายที่มีฐานะร่ำรวย ดูดีมีสกุลและซื่อสัตย์ ส่วนอีกภาพแสดงให้เห็นถึงชายขอทาน โกรโงโสและขี้บ่น

มูซอร์กสกีได้สะท้อนภาพของชายชาวยิวสองคนในบทเพลง อยู่ในกุญแจเสียงดีแฟลต เมเจอร์ อัตราจังหวะ 4/4 สังกีตลักษณ์แบบสามตอน กำหนดให้ห้องที่ 1-9 เป็นตอน A การเล่นทำนองพร้อมกันทั้งสองมือด้วยเสียงดัง มีการใช้กลุ่มจังหวะที่หลากหลายแสดงถึงชายที่มีฐานะร่ำรวย (ตัวอย่างที่ 51) กำหนดให้ห้องที่ 10-19 เป็นตอน B มีแนวทำนองในมือขวาใช้น้ตสามพยางค์และน้ตระดับต่าง ๆ ในมือซ้ายใช้การดำเนินของคอร์ดและเพเดิลน้ตเสียงยาวแสดงถึงชายขอทานที่ขี้บ่น (ตัวอย่างที่ 52) กำหนดให้ห้องที่ 20-30 เป็นตอน A นำเอาทำนองแรกกลับมากลึงอยู่ในมือซ้ายและใช้กลุ่มจังหวะในตอน B มาเป็นแนวประกอบในมือขวาเป็นคู่แปด ให้ความรู้สึกเหมือนความหลากหลายในสังคมที่มีคนแตกต่างกันไป

ตัวอย่างที่ 51 มูซอร์กสกี. Pictures at an Exhibition, Samuel Goldenberg and Schmuyle
ห้องที่ 1-3

ตัวอย่างที่ 52 มูซอร์กสกี. Pictures at an Exhibition, Samuel Goldenberg and Schmuyle
ห้องที่ 10-11

Promenade

อยู่ในกุญแจเสียงบีแฟลตเมเจอร์ อัตราจังหวะ 5/4 กับ 6/4 กลับมาเหมือนกับโพรมานาดแรกแต่เพิ่มการเล่นพร้อมกันทั้งสองมือเพื่อให้มีความยิ่งใหญ่มากขึ้น (ตัวอย่างที่ 53)

ตัวอย่างที่ 53 มูซอร์กสกี. Pictures at an Exhibition, Promenade ห้องที่ 1-3

The Market Place of Limoges

ฮาร์ทมันน์ได้วาดภาพตลาดลิมอกก์ (Limoges) มีโบสถ์ที่มีชื่อเสียงที่สำคัญมีเสนาห์รูปทรงและสีสันทึบสวยงาม เขาประทับใจในตลาดที่มีแม่ค้าขายผักและผลไม้ ผู้หญิงโต้เถียงกันเพื่อต่อรองราคากันอย่างดุเดือดและหญิงชราอายุ 112 ปี แต่งกายด้วยชุดพื้นเมือง เขาใช้สีน้ำมากกว่า 150 สีเพื่อถ่ายทอดความวุ่นวายภายในตลาด

มูซอร์สกีได้ประพันธ์เพลงนี้โดยจินตนาการถึงความวุ่นวาย อยู่ในกฎแจเสียงอีแฟลต เมเจอร์ อัตราจังหวะ 4/4 สังคีตลักษณ์แบบสามตอน กำหนดให้ห้องที่ 1-11 เป็นตอน A มือขวา เป็นทำนองหลักเล่นในลักษณะโน้ตวิ่งตลอดทั้งตอน มือซ้ายเล่นเป็นคอร์ดประกอบไปด้วย ใช้การ เน้นเสียงทันที (sforzando) ในจังหวะหลักและจังหวะยกทำให้รู้สึกคาดเดาไม่ได้เหมือนบรรยากาศ ในตลาด (ตัวอย่างที่ 54) กำหนดให้ห้องที่ 12-26 เป็นตอน B มีการล้อกัน (Imitation) ของทำนอง ในมือขวาและมือซ้ายให้ความรู้สึกเหมือนการโต้เถียงกันกันของแม่ค้า (ตัวอย่างที่ 55) กำหนดให้ ห้องที่ 27-40 เป็นตอน A ลักษณะการประพันธ์เหมือนเดิม แต่มีช่วงเดี่ยว (Cadenza) ใช้ลักษณะ การเล่นทำนองในมือซ้ายสลับกับคอร์ดในมือขวาเร็วขึ้นไปเรื่อย ๆ เพื่อเชื่อมเข้าหาท่อนต่อไป (ตัวอย่างที่ 56)

ตัวอย่างที่ 54 มูซอร์สกี. Pictures at an Exhibition, The Market Place of Limoges ห้องที่ 1-2

ตัวอย่างที่ 55 มูซอร์สกี. Pictures at an Exhibition, The Market Place of Limoges

ห้องที่ 17-19

ตัวอย่างที่ 56 มูซอร์สกี. Pictures at an Exhibition, The Market Place of Limoges

ห้องที่ 37-38

The Catacombs, Con mortuis in lingua mortua

ฮาร์ตมันน์ได้วาดภาพเพื่อนที่เป็นสถาปนิกเดินถือตะเกียงเข้าไปในอุโมงค์ฝังศพโบราณในกรุงปารีส ซึ่งเป็นหลังคาโค้งอยู่ใต้ดิน

มุซอร์สกีรู้สึกสะเทือนใจกับภาพนี้เป็นอย่างมาก ทำให้นึกถึงการจากไปของฮาร์ตมันน์ เขาประพันธ์เพลงนี้ 2 ท่อน คือ คาตาคูมส์ (Catacombae) และ คอน โมตรูส (Con mortuis)

คาตาคูมส์ (Catacombae) หมายถึง อุโมงค์ฝังศพใต้ดิน มุซอร์สกีใช้ลักษณะการดำเนินคอร์ด (Chord Progression) ตลอดทั้งเพลง เพื่อแสดงถึงบรรยากาศที่น่ากลัว ใช้ความเข้มเสียง (Dynamic) ดัง-เบาสลับกันไปมา ให้ความรู้สึกถึงเสียงสะท้อน (Echo) เหมือนอยู่ในหลุมฝังศพ (ตัวอย่างที่ 57)

ตัวอย่างที่ 57 มุซอร์สกี. Pictures at an Exhibition, Catacombe ห้องที่ 1-16

คอน โมตรูส (Con mortuis) มุซอร์สกีได้เขียนกำกับไว้ว่า ลาเมนโต (Lamento) หมายถึง บทเพลงที่แต่งเพื่อระลึกถึงผู้ตาย อยู่ในกุญแจเสียงบีไมเนอร์ อัตราจังหวะ 6/4 มีขอว่าใช้ลักษณะการร่อนนิ้ว (Tremolo) ค่อย ๆ เคลื่อนทีละครึ่งเสียง ให้ความรู้สึกวังเวง เศร้าหมอง มือซ้ายได้นำทำนองโพรมานาด (Promenade) มาแปลทำนองใหม่แต่อยู่ในบันไดเสียงไมเนอร์ (ตัวอย่างที่ 58)

ตัวอย่างที่ 58 มูซอร์กสกี. Pictures at an Exhibition, Con mortuis ห้องที่ 17-21

The Hut on Chicken's Legs

ฮาร์ทมันน์ได้วาดภาพหอนาฬิกาสมัยวิกตอเรียน (Victorian) ของชาวรัสเซียในศตวรรษที่ 14 มูซอร์กสกีได้จินตนาการถึงบาบา-ยากา (Baba-Yaga) เป็นนาฬิกาที่มีขาไก่สี่ขาเป็นฐานมี ลวดลายสวยงาม เป็นที่อยู่ของพ่อมดชั่วร้ายกินกระดูกของมนุษย์ด้วยบดให้ละเอียดด้วยสาก นำมาจากนิยายของรัสเซีย อยู่ในกุญแจเสียงซีเมเจอร์ อัตราจังหวะ 2/4 สังคีตลักษณะแบบสามตอน กำหนดให้ห้องที่ 1-94 เป็นตอน A ใช้เคลื่อนที่ขึ้นเป็นขั้นคู่สี่ไมเนอร์แบบที่ละครึ่งเสียงใช้การเน้นเสียงดังทันทีแสดงความน่ากลัวและชั่วร้ายของแม่มด ช่วงกลางการเล่นทำนองในมือขวาเป็นคู่แปด มือซ้ายเล่นคู่แปดย้ายไปมา (ตัวอย่างที่ 59) กำหนดให้ห้องที่ 95-122 เป็นตอน B มีแนวทำนองในมือซ้าย มือขวาเป็นแนวประกอบให้ความรู้สึกเจ็บสงบแต่แฝงด้วยความลึกลับ (ตัวอย่างที่ 60)

กำหนดให้ห้องที่ 123-186 เป็นตอน A กลับมาเหมือนเดิมแต่มีการเปลี่ยนจังหวะในบางที่
กำหนดให้ห้องที่ 187-211 เป็นช่วงหางเพลงใช้การเล่นสลับมือเคลื่อนที่ลงเป็นขั้นคู่สี่ไมเนอร์แบบที่
ละครึ่งเสียงเพื่อเชื่อมเข้าหาตอนต่อไป ให้ความรู้สึกเหมือนแม่มดกำลังเหาะอยู่บนท้องฟ้า
(ตัวอย่างที่ 61)

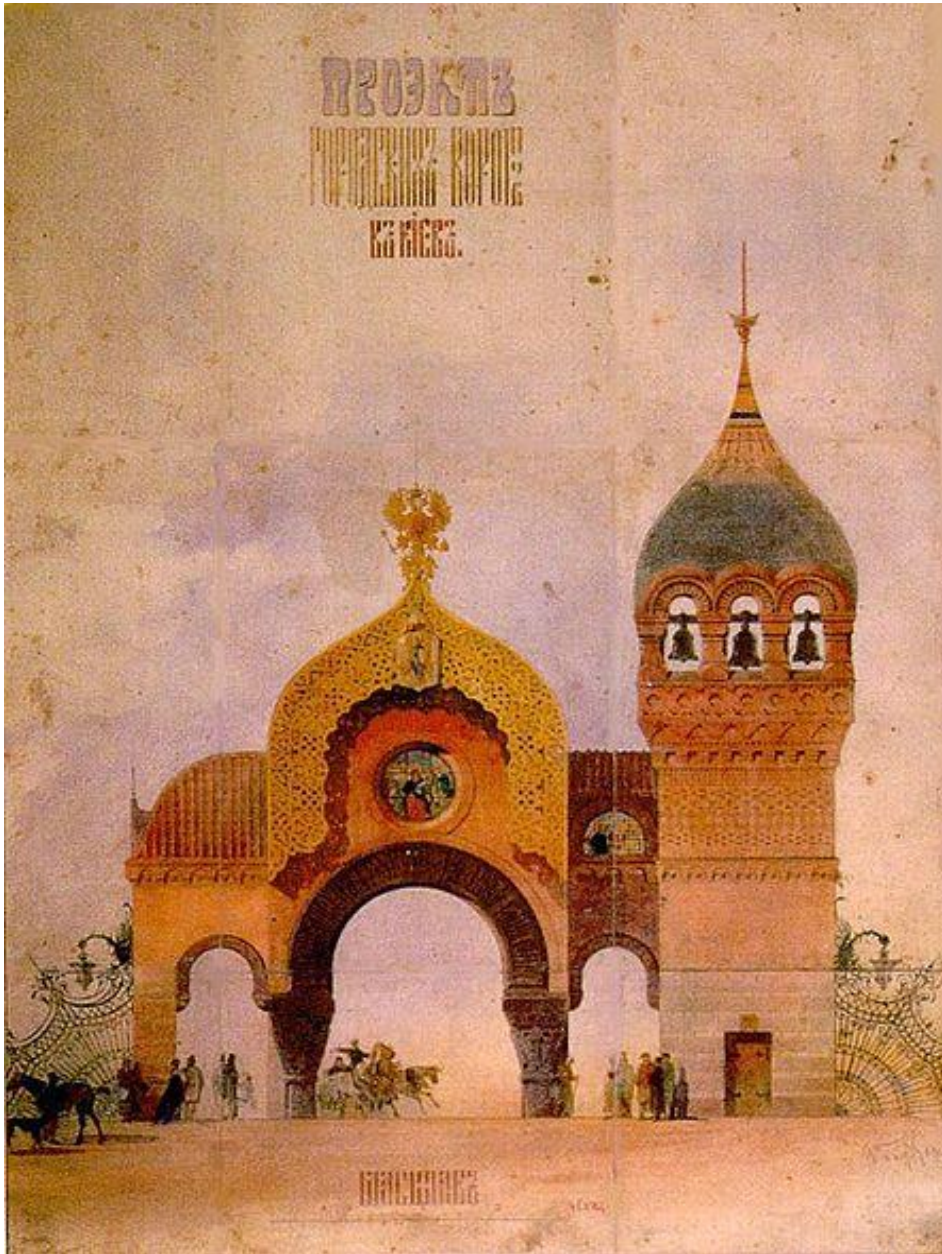
ตัวอย่างที่ 59 มุซอร์กสกี. Pictures at an Exhibition, The Hut on Chicken's Legs ห้องที่ 1-10

Allegro con brio, feroce

ตัวอย่างที่ 60 มุซอร์กสกี. Pictures at an Exhibition, The Hut on Chicken's Legs
ห้องที่ 97-98

ตัวอย่างที่ 61 มุซอร์กสกี. Pictures at an Exhibition, The Hut on Chicken's Legs
ห้องที่ 207-211

The Great Gate of Kiev

ฮาร์ตมันน์ได้วาดภาพประตูเมืองโครงสร้างของประตูเป็นรูปโค้งตั้งอยู่บนเสาทั้งสองข้าง ภายในมีโบสถ์เล็กๆ ตกแต่งด้วยกระจกสี ส่วนบนเป็นหินประดับลวดลายเป็นเส้น มีแผ่นโลหะคล้ายโล่ติดอยู่ตรงกลางเป็นรูปพุทธสวรรค์ ด้านขวาเป็นหอรบซึ่งมีหอนกักรบชาวสลาวโบราณ อยู่บนยอดตกแต่งด้วยเพชรและกระเบื้องสี ผลงานชิ้นนี้เป็นการออกแบบเพื่อสร้างประตูเมืองเคียฟ เพื่อระลึกถึงการถูกลอบปรองพระชนม์ของอเล็กซานเดอร์ที่ 2 เมื่อวันที่ 4 เมษายน ค.ศ.1866 ต่อมา ภายหลังจากโครงการนี้ได้ถูกยกเลิกไป

มูซอร์กสกีได้ถ่ายทอดความอลังการของสถาปัตยกรรมประตูชัยเมืองเคียฟ ได้อย่างยอดเยี่ยมเต็มไปด้วยพลังแสดงถึงชัยชนะและเป็นการจบเพลงได้อย่างยิ่งใหญ่ อยู่ในกุญแจเสียงอีแฟลตเมเจอร์ อัตราจังหวะ 2/2 กำหนดให้ห้องที่ 1-80 เป็นตอน A เริ่มด้วยเสียงดั่งมีลักษณะเป็นทำนองเล่นเป็นคอร์ดในมือขวาและมือซ้ายใช้คอร์ดเพิ่มเติมด้วยโน้ตสะบัด (Grace note) แต่มีการพลิกกลับในการดำเนินคอร์ดทำให้เพลงมีความสุขุมและยิ่งใหญ่ มีช่วงเชื่อมด้วยการเล่นแบบเน้นเสียงประสานคล้ายเพลงในโบสถ์ (Hymn) เล่นเสียงเบาให้ความรู้สึกนิ่งสงบ (ตัวอย่างที่ 62) ต่อมากลับมาเล่นเสียงดั่งเป็นทำนองเดิมแต่อยู่ในมือซ้ายและมือขวาเล่นเป็นคู่แปดไล่นับได้เสียงอีแฟลตเมเจอร์ มีช่วงเชื่อมคล้ายเพลงในโบสถ์เหมือนเดิมแต่เล่นด้วยเสียงดั่ง (ตัวอย่างที่ 63) กำหนดให้ห้องที่ 81-113 เป็นตอน B ใช้คอร์ดไมเนอร์เจ็ดเป็นหลัก เป็นคอร์ดสลับเบสใช้การพลิกกลับแต่ยังคงตั้งเสียงประสาน (Harmonic tension) ให้ความรู้เหมือนเสียงระฆังค่อย ๆ ดังขึ้นในมือขวาใช้ลักษณะเสียงประสานแล้วมีทำนองคอยสอดแทรก (ตัวอย่างที่ 64) ในตอนท้ายใช้การไล่นับได้เสียงอีแฟลตเมเจอร์ทั้งสองมือตั้งแต่บนสุดมาจบที่โน้ตตัวซีที่ต่ำที่สุด กำหนดให้ห้องที่ 114-174 ใช้คอร์ดทั้งสองมือขึ้นลงในทิศทางตรงข้ามกัน เล่นเป็นโน้ตสามพยางค์ให้ความรู้สึกไปข้างหน้ามากขึ้น ใช้การเปลี่ยนเสียงประสานไปเรื่อย ๆ ในช่วงสุดท้ายกลับมาด้วยทำนองแรกแต่เล่นช้าลงด้วยเสียงดั่งมากจบด้วยโน้ตรัว (Tremolo) ในมือซ้ายให้ความรู้สึกจบอย่างสมบูรณ์และยิ่งใหญ่ที่สุด (ตัวอย่างที่ 65)

ตัวอย่างที่ 62 มูซอร์กสกี. Pictures at an Exhibition, The Great Gate of Kiev ห้องที่ 1-7

Allegro alla breve
Maestoso. Con grandezza

ตัวอย่างที่ 63 มูซอร์กสกี. Pictures at an Exhibition, The Great Gate of Kiev ห้องที่ 47-51

f energico

ตัวอย่างที่ 64 มุซอร์สกี. Pictures at an Exhibition, The Great Gate of Kiev ห้องที่ 89-92

ตัวอย่างที่ 65 มุซอร์สกี. Pictures at an Exhibition, The Great Gate of Kiev ห้องที่ 114 - 119

Meno mosso, sempre maestoso

2.3.4 วิธีการฝึกซ้อมบทเพลง

Promenade ควรฝึกซ้อมตามประโยคใหญ่เพื่อความต่อเนื่องในแนวทำนองและอารมณ์ของบทเพลงและฝึกเล่นโน้ตบนสุดเพียงนิ้วเดียวด้วยนิ้วที่ใช้จริง เพื่อฟังแนวทำนองและความแม่นยำและแข็งแรงให้กับนิ้วนางและนิ้วก้อย แยกฝึกมือซ้ายเล่นเป็นคู่แปดเคลื่อนที่ไปเรื่อย ๆ โดยใช้น้ำหนักมาจากแขน (Arm weight) เพื่อให้เสียงที่ใหญ่แต่นุ่มนวลและไม่กลบเสียงในแนวทำนอง

Gnomus ในห้องที่ 1-3 ใช้ข้อมือเคลื่อนที่ไปด้านข้างช่วยในการเล่นเพื่อให้เล่นได้เร็วและเสียงต่อกัน การเน้นเสียง (sf) เมื่อเล่นเสร็จต้องรีบผ่อนคลายทันทีเพราะเล่นอยู่บนคีย์ดำ ในห้องที่ 47-48 ใช้น้ำหนักจากแขนเคลื่อนที่ช้า ๆ เพื่อสร้างเสียงที่ลึกและใหญ่ ในห้องที่ 72-73 ฝึกการเล่นโน้ตพรมและโน้ตแบบครึ่งเสียงโดยให้ความสำคัญกับจังหวะมากกว่าความชัดเจนของโน้ตและควรฝึกนับจังหวะให้ครบ ในห้องที่ 94-99 ฝึกลักษณะการเคลื่อนที่ทางแบบสวนทาง (Contrary motion) โดยฝึกเล่นมือขวาให้เสียงต่อกันและมือซ้ายเสียงสั้นเพื่อให้นิ้วทำงานได้ดี

Promenade ในห้องที่ 1-4 แยกฝึกมือขวาด้วยการเล่นตัวบนสุดให้ชัดเจน (Top note) และฟังแนวทำนองใหม่ที่เกิดขึ้นในมือขวา

The Old Castle ฝึกแนวทำนองร้องในมือขวาให้ชัดเจนและไพเราะที่สุดทั้งโน้ตแนวเดียวและแนวทำนองที่เป็นคอรัส แยกฝึกแนวเบสในมือซ้ายด้วยการใช้ข้อมือขยับขึ้น-ลงพยายามให้เสียงต่อกันมากที่สุด ควรฝึกซ้อมในอัตราจังหวะปานกลางเพื่อให้เพลงไม่ฟังน่าเบื่อเกินไป

Promenade มีแนวทำนองอยู่ในทั้งสองมือ โดยผู้แสดงต้องเลือกฟังแนวทำนองให้ชัดเจนทั้งสองแนว ในช่วงทำเพลงเป็นการเปลี่ยนความรู้สึกเข้าหาท่อนต่อไปทันทีที่ผู้แสดงต้องเปลี่ยนอารมณ์ในช่วงนี้ทันที

The Tuileries แยกฝึกกลุ่มคอรัสทั้งสองมือและเล่นเสียงต่อกันเพียงอย่างเดียวตลอดทั้งเพลง แนวทำนองมือขวาเล่นเสียงสั้นโดยใช้ข้อมือในการเล่นมากกว่าใช้นิ้วช่วงของฝ่ามือต้องรู้สึกสบายตลอดเวลา ในห้องที่ 14-19 ฝึกซ้อมกับเครื่องเคาะจังหวะเพื่อไม่ให้เล่นเร็วเกินไป

Bydlo แยกซ้อมมือซ้ายกับเพดัลให้ความรู้สึกเน้นในจังหวะหลักรวมถึงซ้อมความเข้มเสียงตามสัญลักษณ์ไปพร้อมกัน แยกซ้อมแนวทำนองในมือขวาให้ความสำคัญกับความเข้มของเสียงที่เปลี่ยนไป

Promenade ฝึกมือขวาโดยการเล่นโน้ตตัวบนด้วยการใช้นิ้วออกแรงอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ได้เสียงที่คมชัดแต่ไม่ดังเกินไป ในท่อนนี้มีแนวทำนองอยู่ในทั้งสองมือผู้แสดงต้องเลือกฟังแนวทำนองให้ชัดเจน ในช่วงทำเพลงเป็นการเปลี่ยนความรู้สึกเข้าหาท่อนต่อไปทันทีที่ผู้แสดงต้องเปลี่ยนอารมณ์ในช่วงนี้ทันที

Ballet of the Unhatched Chickens ฝึกซ้อมโดยแบ่งซ้อมทีละประโยค ประโยคละแปดห้อง เล่นโน้ตสะบัดไปพร้อมกับโน้ตหลักแต่ให้ความสำคัญกับโน้ตหลักมากกว่า ซ้อมการเหยียบเพดัลซ้าย (Una corda) แล้วค่อย ๆ ปล่อยออกในห้องที่ 16 อย่างช้า ๆ แยกซ้อมการเล่นโน้ตพรม (trill) โดยเล่นเฉพาะโน้ตตัวเริ่มของโน้ตพรมโดยซ้อมให้ย้ายมือให้ตรงจังหวะก่อน หลังจากนั้นค่อยเล่นโน้ตพรมทั้งหมด

Samuel Goldenberg and Schmuyle ในห้องที่ 1-9 เป็นการเล่นทำนองพร้อมกันทั้งสองมือ ผู้แสดงให้ความสำคัญเท่ากันทั้งสองมือเพราะต้องการเสียงที่แน่นและใหญ่ โดยเน้นทิศทางของทำนอง ในห้องที่ 10-19 แยกซ้อมมือขวาทีละครึ่งจังหวะ กลุ่มแรกปล่อยข้อมือให้หลวมเวลาที่เล่นโน้ตซ้ำให้เล่นขยับสูงขึ้นข้างบน กลุ่มสองพบว่าใช้นิ้ว 1-3-2 สามารถเล่นได้ง่ายและเร็วกว่าการใช้นิ้ว 1-2-1 ในห้องที่ 20-26 แยกซ้อมทีละมือกับเครื่องเคาะจังหวะ เพราะเวลาเล่นรวมกันจังหวะจะมีความหลากหลายมาก

Promenade คล้ายกับโพรมานาตที่หนึ่งมากทำให้มีปัญหาด้านความจำแบ่งซ้อมอย่างละเอียดโดยใช้การร้องทำนองออกเสียงออกมาในขณะที่ซ้อม มีการเปลี่ยนแปลงในมือซ้ายเล่นเป็นคู่แปดต่อกันในห้องที่ 10 และ 13 ฝึกการย้ายมือไปวางโน้ตตัวถัดไปอย่างรวดเร็ว

The Market Place of Limoges แบ่งซ้อมที่ละมือดูตามเครื่องหมายการควบคุมลักษณะเสียง (Articulation) และความเข้มของเสียง (Dynamic) หลังจากนั้นซ้อมรวมสองมือกับเครื่องเคาะจังหวะที่ละหนึ่งห้อง โดยไปจบในโน้ตตัวแรกในห้องถัดไป เลือกใช้เพดัลเพื่อช่วยในการเล่นให้เหมาะสมโดยผู้แสดงจะเหยียบเพื่อช่วยให้ได้เสียงที่เน้นมีความชัดเจนมากขึ้นและไม่แห้งเกินไป ในห้องที่ 37-40 ซ้อมที่ละมือก่อนในมือขวาฟังที่โน้ตตัวบนสุด มือซ้ายเป็นแนวทำนองเล่นให้มีความไพเราะ ซ้อมในรูปแบบจังหวะต่าง ๆ เช่น ยาว-สั้น-ยาว, สั้น-ยาว-สั้น

The Catacombs, Con mortuis in lingua mortua แยกฝึกการเล่นเป็นคอร์ดพร้อมกันทั้งสองมือโดยใช้แรงจากหัวไหล่ เน้นการฟังการดำเนินของคอร์ดและฟังความเข้มของเสียงให้มีความแตกต่างกันมาก ๆ จากนั้นแยกฝึกการเล่นรัวโน้ต (Tremolo) ในมือขวาเป็นขั้นคู่แปด โดยใช้การหมุนข้อมือจนเกิดแรงเหวี่ยงตามธรรมชาติเพื่อช่วยในการเล่นให้ไม่เกร็งและควบคุมความเข้มเสียงได้ง่าย แยกฝึกการเล่นแนวทำนองในมือซ้ายโดยใช้นิ้วตามที่เล่นจริงเพียงโน้ตเดียวจนคุ้นเคยกับทำนอง หลังจากนั้นค่อยเล่นเป็นคอร์ดโดยคอยฟังทำนองที่เกิดขึ้นตลอดเวลา

The Hut on Chicken's Legs แยกซ้อมที่ละมือกับเครื่องเคาะจังหวะ โดยให้แต่ละมือมีความคล่องอย่างมากก่อนจึงรวมสองมือ ในห้องที่ 41-57 ฝึกแนวทำนองในมือขวาโดยใช้นิ้วที่เล่นจริงเพื่อความแม่นยำในการเคลื่อนที่อย่างรวดเร็ว ฝึกมือซ้ายร่วมกับเพดัลใช้การเหยียบยาวที่ละสองห้อง ในห้องที่ 95-107 แยกฝึกมือขวากับเครื่องเคาะจังหวะโดยการเน้นแบบโน้ตสามพยางค์ เพื่อให้เกิดความเคยชิน ในห้องที่ 108-122 ฝึกการไขว้มือตามที่ผู้ประพันธ์ได้เขียนกำกับไว้ โดยให้การเล่นรัวโน้ตไม่สะดุด ในห้องที่ 187-211 ฝึกเทคนิคการเล่นสลับมือโดยใช้แบบฝึกหัดของแฮนนอน (Hanon) และเลือกใช้เพดัลให้เหมาะสมโดยใช้การฟัง ฝึกในรูปแบบจังหวะต่าง ๆ เพื่อความแม่นยำ ยกข้อมือสูงขึ้นเล็กน้อยเพื่อให้ขยับขึ้นลงได้ง่ายทำให้สามารถเล่นได้เร็วมากขึ้น

The Great Gate of Kiev แยกฝึกการเล่นโน้ตสะบัด (Grace Note) ให้มีเสียงยาวตามค่าโน้ตเพื่อเพิ่มความใหญ่ให้กับเพลง ในห้องที่ 47-63 ฝึกเล่นเฉพาะโน้ตตัวคู่แปดก่อน โดยระวังช่วงการเปลี่ยนมือให้มีความต่อเนื่องกัน ในห้องที่ 81-110 ฝึกมือซ้ายกับเพดัลและฝึกย้ายมือซ้ายไปมาให้ทันโดยไม่ต้องมองให้จินตนาการถึงเสียงระฆังที่ค่อย ๆ ดังขึ้นเรื่อย ๆ ฝึกมือขวาในรูปแบบจังหวะต่าง ๆ ในห้องที่ 114-174 ฝึกการเล่นด้วยการใช้น้ำหนักจากแขนและหัวไหล่ ควรนั่งให้ห่าง

จากเปียโนเล็กน้อยเพื่อให้การมองเห็นได้กว้างมากขึ้นและฝึกซ้อมท่อนนี้เป็นท่อนสุดท้ายของการซ้อมในแต่ละวันเพื่อให้มีกำลังพอที่จะเล่นได้เต็มที่

2.3.5 การเปรียบเทียบกับศิลปินอ้างอิง

ศิลปินที่ผู้แสดงใช้อ้างอิงคือ เยฟเคนี คิสชิน (Evgeny Kissin, 1971) ผู้แสดงเลือกศึกษาจากนักเปียโนชาวรัสเซีย เพราะบทเพลงนี้ส่วนใหญ่จะมีทำนองเพลงพื้นบ้านและจังหวะของรัสเซีย ผู้แสดงชื่นชอบการนำเสนอบทเพลง การตีความ ความเข้มเสียง การเลือกใช้ลักษณะเสียง (Articulation) รวมทั้งเทคนิคการบรรเลงจึงพยายามฝึกซ้อมให้คล้ายกับศิลปินอ้างอิง

เนื่องจากบทเพลงนี้มีความยาวมากผู้แสดงจึงขอยกตัวอย่างในบางท่อนที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน *Promenade* ผู้แสดงเลือกใช้อัตราความเร็วช้ากว่าศิลปินอ้างอิงเพื่อนำเสนอทำนองให้มีความแข็งแรงและให้จังหวะเหมือนกำลังเดินไม่รีบร้อนเกินไป *Gnomus* ผู้แสดงเลือกใช้อัตราความเร็วเดียวกับศิลปินอ้างอิง ช่วงกลางเพลงเล่นจังหวะคงเดิมแต่ค่อย ๆ ดังขึ้นทีละน้อย *The Old Castle* ผู้แสดงชื่นชอบการนำเสนอทำนองของศิลปินอ้างอิงอย่างมากแต่พยายามไม่ใช้จังหวะลัก (Rubato) มากจนเกินไป *The Tuileries* ผู้แสดงใช้อัตราความเร็วช้ากว่าศิลปินอ้างอิงเล็กน้อยเพื่อควบคุมการเล่นเสียงสั้น (Staccato) ให้มีความคมชัดและถ่ายทอดบทเพลงได้อย่างสนุกสนานรวมทั้งใช้เพดลในชว่งท้ายเพลงเพื่อให้ประโยคเพลงฟังง่ายขึ้น *Ballet of the Unhatched Chickens* ผู้แสดงเลือกใช้อัตราเร็วมากเหมือนกับศิลปินอ้างอิง ในช่วงกลางใช้การพรมนิ้ว (Trill) แบบต่อเนื่องกันเพื่อให้ฟังเป็นประโยคยาวและให้มีความแตกต่างกับทำนองแรก *Samuel Goldenberg and Schmuyle* ผู้แสดงเลือกใช้อัตราความเร็ว ความดังและตีความเหมือนกับศิลปินอ้างอิง แต่ผู้แสดงให้ความละเอียดในการเล่นโน้ตประดับ (Ornament) มากกว่าศิลปินอ้างอิงเพื่อถ่ายทอดความแตกต่างระหว่างสองแนวทำนองให้มากที่สุด *The Market Place of Limoges* ผู้แสดงเลือกใช้อัตราความเร็ว ความดังและตีความเหมือนกับศิลปินอ้างอิง แต่ในช่วงท้ายเล่นช้าลงเล็กน้อยเพราะเป็นเทคนิคการเล่นสลับมือที่ยากมาก *The Great Gate of Kiev* ผู้แสดงเลือกใช้อัตราความเร็วช้ากว่าศิลปินอ้างอิงเล็กน้อย แต่ตีความคล้ายกันโดยนำเสนอให้บทเพลงมีความยิ่งใหญ่มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

บทที่ 3

วิธีการแสดงเดี่ยวเปียโน

3.1 ข้อมูลการแสดง

การคัดเลือกบทเพลงสำหรับการแสดงเดี่ยวเปียโน พิจารณาความเหมาะสมที่จะนำมาศึกษาในระดับปริญญาโทหรือปริญญาตรี คุณค่าทางการประพันธ์ ความไพเราะและความสามารถของผู้แสดง โดยการแสดงเดี่ยวในครั้งนี้ได้คัดเลือกบทเพลงสำหรับการแสดงไว้ 3 บทเพลง

บทเพลงที่คัดเลือกมาแสดง ได้แก่

3.1.1 Italian Concerto, BWV 971 ประพันธ์โดยบาค มี 3 ท่อน ได้แก่

- Allegro (Without Tempo indication)
- Andante
- Presto

เวลาในการแสดงประมาณ 15 นาที

3.1.2 Sonata E flat Major, Op.31 No.3 ประพันธ์โดยเบโทเฟน มี 4 ท่อน ได้แก่

- Allegro
- Scherzo
- Menuetto
- Presto con fuoco

เวลาในการแสดงประมาณ 25 นาที

3.1.3 Pictures at an Exhibition ประพันธ์โดยมูซอร์กสกี มี 14 ท่อน ได้แก่

- Promenade
- Gnomus
- Promenade
- The Old Castle
- Promenade
- The Tuileries
- Bydlo
- Promenade

- Ballet of the Unhatched Chickens
- Samuel Goldenberg and Schmuyle
- Promenade
- The Market Place of Limoges
- The Catacombs, Con mortuis in lingua mortua
- The Hut on Chicken's Legs
- The Great Gate of Kiev

เวลาในแสดงประมาณ 40 นาที

3.2 การเตรียมการแสดง

3.2.1 การคัดเลือกบทเพลง

การคัดเลือกบทเพลงที่จะใช้ในการแสดงต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมหลายประการ เช่น ความยากง่ายที่เหมาะสม ความสามารถของผู้แสดง คุณค่าทางวรรณคดีเปียโน นักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงในยุคต่าง ๆ ด้านอารมณ์ในแต่ละบทเพลง ทั้งหมดต้องคำนึงความน่าสนใจในการแสดง เพื่อไม่ให้น่าเบื่อเกินไป โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ที่มีประสบการณ์ในการแสดง

3.2.2 การเลือกใช้นิตเพลง

การเลือกใช้นิตเพลงควรพิจารณาจากความน่าเชื่อถือของสำนักพิมพ์ เพราะนิตเพลงเป็นข้อมูลที่สำคัญอย่างยิ่งในการนำมาศึกษา การวิเคราะห์ ประโยคเพลงและรวมถึงรายละเอียดต่าง ๆ ในบทเพลง บางสำนักพิมพ์มีการเพิ่มเติมมากจนเกินไปอาจทำให้ผู้แสดงขาดอิสระในการตีความ ครั้งนี้ผู้แสดงได้เลือกหนังสือจากสำนักพิมพ์เออร์เทก (Urtext) และบริทคอฟ แอนด์ ฮาร์ทเทล ไวส์บาเดน (Breitkopf & Hartel, Wiesbaden) เนื่องจากเป็นสำนักพิมพ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมน้อยมากโดยยึดตามผู้ประพันธ์ไว้เป็นหลัก

3.2.3 การฝึกซ้อม

การฝึกซ้อมเป็นหัวใจสำคัญในการแสดงเดี่ยวเปียโน ผู้แสดงต้องจัดเวลาฝึกซ้อมให้เหมาะสมและสม่ำเสมอ ควรมีการกำหนดเนื้อหาในการฝึกซ้อม เช่น ในช่วงโมงแรกเป็นการฝึกนิ้ว และเทคนิคการเล่น ต่อมาเป็นการหัดโน้ตใหม่ ๆ และสุดท้ายลองเล่นทั้งหมดเพื่อฝึกการแสดงจริง โดยในแต่ละวันผู้แสดงจะกลับมาทบทวนปัญหาและวางแผนการซ้อมในช่วงกลางคืน เมื่อถึงเวลาซ้อมจะได้ลงมือปฏิบัติได้ทันที

3.2.4 การศึกษาบทเพลงที่จะแสดงกับอาจารย์ผู้สอน

ควรเข้าเรียนเปียโนกับอาจารย์ผู้สอนอย่างสม่ำเสมอ สัปดาห์ละ 1-2 ชั่วโมง ในแต่ละครั้ง ควรสังเกตพัฒนาการของเล่นเปียโน ปรัชญาถึงปัญหาต่าง ๆ และวิธีการแก้ปัญหา รวมถึงต้องมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับอาจารย์เสมอ

3.2.5 การแก้ไขปัญหา

เมื่อเกิดปัญหาในการเล่นควรหาสาเหตุของปัญหาก่อน เช่น การใช้นิ้วที่ไม่เหมาะสม การตีความเพลงผิด เมื่อพบแล้วต้องรีบหาวิธีแก้ไขในทันที เพราะการเล่นผิดเป็นเวลานาน ๆ ยิ่งทำให้แก้ไขได้ยากเนื่องจากร่างกายได้จดจำไปแล้ว หรือควรขอคำแนะนำจากอาจารย์ผู้สอนเพื่อหาวิธีแก้ไขและควรลงมือฝึกซ้อมทันที โดยผู้แสดงจะเลือกเรียนในตอนเช้าเพื่อที่จะกลับมาแก้ไขได้ในตอนบ่ายทันที

3.2.6 การศึกษาจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

นอกจากการฝึกซ้อมเป็นประจำแล้ว ควรศึกษาบทประพันธ์ต่าง ๆ ของผู้ประพันธ์เพื่อศึกษาประวัติและแนวความคิดเพื่อนำมาปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ในปัจจุบันมีแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับดนตรีคลาสสิกมากมาย เช่น ห้องสมุด หนังสือ บทความ แผ่นบันทึกเสียงและอินเตอร์เน็ต

3.2.7 กำหนดวัน เวลาและสถานที่แสดง

ควรกำหนดวัน เวลา และสถานที่ให้แน่นอน เพราะจะช่วยทำให้ผู้แสดงมีการวางแผนในการฝึกซ้อม เตรียมตัวและประชาสัมพันธ์ ในเรื่องสถานที่ต้องเหมาะสมสำหรับการแสดงเดี่ยวเปียโนควรคำนึงคุณภาพพระบบเสียงในห้อง (Acoustic) ไม่เสียงสะท้อนหรือแห้งจนเกินไป ตลอดจนคำนึงถึงเรื่องการเดินทางที่สะดวกแก่ผู้แสดงและผู้ชม

3.2.8 การทำสูจิบัตรและโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง

ในสูจิบัตรและโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดงควรมีข้อมูลที่สำคัญ ดังนี้

- ชื่อ นามสกุล และประวัติผู้แสดง
- วัน เวลา และสถานที่แสดง
- ลำดับการแสดงและข้อมูลเกี่ยวกับบทเพลงในสูจิบัตร (Programme Note)

3.2.9 การเลือกใช้เปียโนสำหรับการแสดง

สำหรับการแสดงในครั้งนี้ได้เลือกเปียโนคอนเสิร์ตแกรนด์ยี่ห้อโบเซนดอร์เฟอร์ รุ่น 280 (Bösendorfer 280) โดยคำนึงจากคุณภาพเสียงที่ให้เสียงก้องกังวานและสามารถสร้างสีสันของเสียงได้ตามที่ผู้แสดงต้องการ มีความใหญ่นุ่มลึกในช่วงของเสียงต่ำ และมีความใสก้องกังวานในช่วงเสียงสูง

3.2.10 การฝึกซ้อม ณ สถานที่จริง

การฝึกซ้อมในสถานที่จริงมีความสำคัญมากในการแสดง จะทำให้ผู้แสดงเข้าใจในคุณภาพของระบบเสียงในห้องแสดง ทำให้สามารถปรับวิธีการเล่นให้เข้ากับสถานที่แสดงได้ นอกจากนี้ยังช่วยสร้างความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม บรรยากาศและเปียโน เพื่อช่วยลดความตื่นเต้นในวันแสดง

3.3 วิธีการแสดงเดี่ยวเปียโน

3.3.1 กำหนดรายการแสดงและรูปแบบการแสดง

3.3.2 ถ่ายทอดบทเพลงให้ตรงกับจุดประสงค์ของผู้ประพันธ์และการตีความของผู้แสดง

3.3.3 ถ่ายทอดอารมณ์และสร้างความประทับใจให้แก่ผู้ชมผ่านเสียงดนตรีให้มากที่สุด ต้องแสดงจนจบไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม

3.3.4 แต่งกายให้เหมาะสมกับการแสดง

3.4 การแสดง

ผู้แสดงแบ่งการแสดงออกเป็น 2 ช่วง ช่วงละประมาณ 40 นาที รวมพักครึ่งการแสดง 15 นาที การแสดงทั้งหมดใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง 40 นาที โดยแสดงบทเพลงตามลำดับที่ได้กำหนดไว้ในสูจิบัตร

3.5 วัน เวลาและสถานที่แสดง

การแสดงเดี่ยวเปียโนในครั้งนี้จัดขึ้นเมื่อวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ.2555 เวลา 17.30 น. ณ ห้องแสดงดนตรีรวงสวรรค์ (Tongsuang Recital Hall) ตั้งอยู่บนบ้านเลขที่ 54/1 ถนนสุขุมวิท ซอย 3

บทที่ 4

บทสรุปและคำแนะนำ

4.1 บทสรุป

การแสดงเดี่ยวเปียโนในครั้งนี้จัดขึ้นเมื่อวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2555 เวลา 17.30 น. ณ ห้องแสดงดนตรีวงสรวง ตั้งอยู่บ้านเลขที่ 54/1 ถนนสุขุมวิท ซอย 3 การแสดงทั้งหมดประมาณ 1 ชั่วโมง 40 นาที

รายการบทเพลงที่แสดงตามลำดับในสูจิบัตร ได้แก่

1. Italian Concerto, BWV 971 ประพันธ์โดยบาค
2. Sonata E flat major, Op.31, No.3 ประพันธ์โดยเบโทเฟน
3. Pictures at an Exhibition ประพันธ์โดยมูซอร์สกี

คณะกรรมการที่เข้าชมการแสดงเดี่ยวเปียโน ได้แก่ รองศาสตราจารย์วงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา ศาสตราจารย์ ดร.ณัชชา พันธุ์เจริญ ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ ธรรมบุตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภันท์ จันทร์อรทัยกุล และศาสตราจารย์ ดร.วีระชาติ เปรมานนท์ รวมทั้งผู้ชมอีกประมาณ 50 คน ประกอบไปด้วย อาจารย์สอนเปียโนผู้ทรงคุณวุฒิในประเทศไทย นิสิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นักเรียนเปียโน รวมทั้งบุคคลที่มีความสนใจในบทเพลงคลาสสิกสำหรับเปียโน ก่อนการแสดงมีการแจกสูจิบัตรซึ่งภายในมีลำดับการแสดงบทเพลง ประวัติผู้แสดง และอรรถาธิบายบทเพลงเป็นภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งบันทึกการแสดงไว้ในรูปแบบดีวีดี

การแสดงเดี่ยวเปียโนในครั้งนี้เริ่มต้นการแสดงด้วยบทเพลง Italian Concerto, BWV 971 ประพันธ์โดยบาค มีทั้งหมด 3 ท่อน เนื่องจากเป็นบทเพลงในยุคบาโรกที่ความซับซ้อนและยากในการจำ ผู้แสดงใช้เวลาก่อนเริ่มแสดงพอสมควรโดยนั่งมองตรงไปข้างหน้า หายใจเข้าออกช้า ๆ เพื่อคลายความกดดัน และเริ่มบรรเลงด้วยเสียงดังเพื่อเรียกความมั่นใจและเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง ในบทเพลงแรกผู้แสดงรู้สึกพอใจมากกับการแสดง

บทเพลงที่สอง Sonata E flat major, Op.31, No.3 ประพันธ์โดยเบโทเฟน มีทั้งหมด 4 ท่อน ผู้แสดงต้องใช้สมาธิและกำลังกายอย่างมากในการแสดง เนื่องจากบทเพลงนี้อยู่ในช่วงกลางของเบโทเฟนที่มีความเป็นตัวเองสูงและแสดงออกอารมณ์อย่างชัดเจน นอกจากนั้นยังเป็นโซนาตาที่มี 4 ท่อน โดยไม่มีท่อนซ้ำเลย ผู้แสดงเหนื่อยล้าทั้งสมาธิและร่างกายทำให้สับสนในบางจุดของบทเพลงแต่ก็สามารถแสดงต่อไปได้โดยไม่ติดขัด

หลังจากการพักการแสดงเป็นเวลา 15 นาที ผู้แสดงเริ่มแสดงบทเพลงสุดท้าย Pictures at an Exhibition ประพันธ์โดยมูซอร์กสกี ถือได้ว่าเป็นผลงานที่ยิ่งใหญ่มากสำหรับบทประพันธ์เปียโน ผู้แสดงต้องใช้สมาธิและพลังกำลังอย่างสูง เนื่องจากมีความยาวประมาณ 40 นาที มีการเปลี่ยนอารมณ์เพลงตลอดเวลา ผู้แสดงจึงต้องมีสติตลอดเวลาโดยในช่วงท้ายมีอาการอ่อนล้าบ้างทำให้เล่นช้าลงบ้างช่วง แต่ผู้แสดงก็สามารถแสดงบทเพลงต่อไปจนจบและสร้างความประทับใจแก่ผู้ฟังเป็นอย่างมาก

4.2 คำแนะนำ

4.2.1 การเตรียมตัวของผู้แสดง

การประสบความสำเร็จในการแสดงนั้นคือ การทุ่มเทในฝึกซ้อมเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกในบทเพลงให้ได้มากที่สุด การเข้าเรียนและขอคำแนะนำจากอาจารย์ผู้สอนเพื่อจะได้มีความเข้าใจและเทคนิคในการบรรเลงที่ถูกต้อง รวมถึงการพักผ่อนให้เพียงพอเพื่อให้ร่างกายพร้อมที่สุดในวันที่แสดง อุปสรรคที่สำคัญของผู้แสดงคือ ด้านความจำและความตื่นตัวเวลาออกแสดง ผู้แสดงได้พยายามแก้ไขโดยการออกแสดงต่อหน้าสาธารณชนให้บ่อยขึ้น โดยได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์ผู้สอนในการจัดการแสดง (Studio Class)

4.2.2 การคัดเลือกบทเพลง

โดยคำนึงความหลากหลายทางอารมณ์ ยุคสมัยและศักยภาพของตัวผู้แสดง ส่วนการจัดลำดับบทเพลงนั้นนอกจากจัดตามยุคสมัยแล้ว ควรให้บทเพลงสุดท้าย เป็นบทเพลงที่สร้างความประทับใจให้แก่ผู้ฟังมากที่สุด ผู้แสดงได้ปรึกษากับอาจารย์ผู้สอน

4.2.3 การจัดสถานที่แสดงและเครื่องดนตรี

ควรเข้าไปตรวจสอบความพร้อมของสถานที่ล่วงหน้า โดยเฉพาะเรื่องคุณภาพของระบบเสียง เวที การจัดวางเปียโน และควรหาเวลาฝึกซ้อมกับเปียโนที่ใช้ในการแสดงเพื่อสร้างความคุ้นเคยกับเสียง เพ็คเคิลและนิ้วสัมผัสให้สามารถควบคุมได้ดีที่สุดในวันแสดงจริง

4.2.4 การเตรียมการและการจัดการด้านอื่น ๆ

- ควรติดต่อขอใช้สถานที่ล่วงหน้าอย่างน้อย 2 เดือน
- ควรเรียนเชิญคณะกรรมการและแขกผู้มีเกียรติล่วงหน้าอย่างน้อย 2 สัปดาห์
- ควรทำการประชาสัมพันธ์ล่วงหน้าอย่างน้อย 1 เดือน
- วันแสดงจริงควรมีผู้ช่วยเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้แสดง ในการจัดเตรียมสถานที่ ต้อนรับแขกผู้มีเกียรติ แจกสูจิบัตรและเตรียมอาหารว่างระหว่างพักการแสดง

ตัวอย่างสูจิบัตร

<h1>Piano Recital</h1> <p>By</p> <p>Sompong Ploysuk</p> <p>Monday March 26th, 2012 at 05.30 – 07.00 p.m.</p> <p>Tongsuang Recital Hall 54/1 Sukhumvit Soi 3</p> <p>Bangkok, Thailand</p>	<p style="text-align: center;">Programme</p> <p>Italian Concerto BWV 971 Johann Sebastian Bach</p> <ul style="list-style-type: none"> - Allegro (Without tempo indication) - Andante - Presto <p>Sonata in E-flat, Op.31, No.3 Ludwig van Beethoven</p> <ul style="list-style-type: none"> - Allegro - Scherzo - Menuetto - Presto <p style="text-align: center;">Intermission</p> <p>Picture at an Exhibition Modest Mussorgsky</p> <ul style="list-style-type: none"> - Promenade - Gnomus - Promenade - The Old Castle - Promenade - The Tulleries - Bydlo - Promenade - Ballet of the Unhatched Chickens - Samuel Goldenberg and Schmuyle - Promenade - The Market Place of Limoges - The Catacombs, Con mortuis in lingua mortua - The Hut on Chicken's Legs - The Great Gate of Kiev
<p>Italian Concerto BWV 971 J.S.Bach</p> <p>The Italian Concerto, BWV 971, original title: Concerto nach Italienischem Gusto (Concerto after the Italian taste), published in 1735 as the first half of Clavier-Übung II (the second half being the French Overture) is a three-movement concerto for two-manual harpsichord solo composed by Johann Sebastian Bach. The Italian Concerto has become popular among Bach's keyboard works, and has been widely recorded both on the harpsichord and the piano.</p> <p>Movements:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Allegro (Without tempo indication) 2. Andante 3. Presto <p>The Italian Concerto's two lively F major outer movements, in ritornello style, frame a florid arioso-style movement in D minor, the relative minor. Was influenced by Peter Van Riet.</p> <p>An Italian concerto relies upon the contrasting roles of different groups of instruments in an ensemble; Bach imitates this effect by creating contrasts using the forte and piano manuals of a two-manual harpsichord throughout the piece. In fact, along with the French Overture and some of the Goldberg Variations, this is one of the few works by Bach which specifically require a 2-manual harpsichord.</p>	<p>Sonata Op.31, No.3 Ludwig van Beethoven</p> <p>The Piano Sonata No. 18 in E-flat major, Op. 31, No. 3, is a sonata for solo piano by Ludwig van Beethoven, the third and last of his Op.31 piano sonatas. The work dates from 1802. A playful jocularity is maintained throughout the piece, earning it the occasional nickname of The Hunt, although like many of Beethoven's early works, the 'jocular' style can be heard as a facade, concealing profound ideas and depths of emotion.</p> <p>The sonata consists of four movements:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Allegro: Beethoven's progressive harmonic language is apparent from the very first chord of the piece (Ab added-sixth chord), the stability of a tonic chord in root position delayed until bar 7. The expressive harmonic colour, coupled with the changes of tempi in the introduction (1-18), creates an evocative opening, reminiscent of the improvisatory style of C. P. E. Bach's piano sonatas. This opening cell is repeated extensively throughout the movement - at the start of the development (89), in the recapitulation (137), and also during the coda (transposed into the subdominant (220), and then at its original pitch (237)). The codetta (33-45) explores this opening chord in a minor variation (with a C flat, implying ii7 of Eb minor), even appearing in bar 36 in the exact spacing (albeit with different spelling) of the 'Tristan chord', written by Richard Wagner some 55 years later.

2. Scherzo. Allegretto vivace: This scherzo is different from regular scherzos, as it is written in 2/4 time as opposed to 3/4, and because it is in sonata form. However, it still contains many characteristics of a scherzo, including unexpected pauses and a playful nature. The theme is in the right hand while the left-hand contains staccato accompaniment. This isn't the first time Beethoven wrote a scherzo that isn't in ternary form; the scherzo in the Op. 14, No. 2 sonata has a scherzo as its third movement, which is in rondo form.

3. Menuetto. Moderato e grazioso: It is surprisingly the most serious of the movements, with a sweet and tender nature presented in the piece, with both the minuet and the trio presented in E flat major.

4. Presto con fuoco: A very vigorous and rolling piece, suspended by continuous, rollicking eighth notes in the bass.

The form of the sonata is unusual because it does not have a slow movement, which is instead replaced with a scherzo and followed by a minuet, before launching into the spirited finale.

Pictures at an Exhibition

Modest Mussorgsky

Pictures at an Exhibition "Pictures from an Exhibition – A Remembrance of Viktor Hartmann" is a suite in ten movements composed for piano by Russian composer Modest Mussorgsky in 1874. The suite is Mussorgsky's most famous piano composition, and has become a showpiece for virtuoso pianists. It has become further known through various orchestrations and arrangements produced by other musicians and composers, with Ravel's arrangement being the most recorded and performed.

Promenade. According to Stasov, this recurring section depicts Mussorgsky "roving through the exhibition, now leisurely, now briskly in order to come close to a picture that had attracted his attention, and, at times sadly, thinking of his friend."

Gnomus. Hartmann's drawing is for a fantastic wooden nutcracker representing a gnome who gives off savage shrieks while he waddles about on short, bandy legs.

The Old Castle. A troubadour sings a doleful lament before a foreboding, ruined ancient fortress.

Tuileries (Dispute between Children at Play). Hartmann's picture shows a corner of the famous Tuileries garden in Paris filled with nursemaids and their youthful charges.

Bydlo. Hartmann's picture depicts a rugged wagon drawn by oxen. The peasant driver sings a plaintive melody heard first from afar, then close-by, before the cart passes away into the distance.

Ballet of the Unhatched Chicks. Hartmann's costume design for the 1871 fantasy ballet Trilby shows dancers enclosed in enormous eggshells, with only their arms, legs and heads protruding.

Samuel Goldenberg and Schmuyle. Mussorgsky originally called this movement "Two Jews: one rich, the other poor." It was inspired by a pair of pictures that Hartmann presented to the composer showing two residents of the Warsaw ghetto, one rich and pompous, the other poor and complaining. Mussorgsky based both themes on incantations he had heard on visits to Jewish synagogues.

The Market at Limoges. A lively sketch of a bustling market, with animated conversations flying among the female vendors.

Catacombs & Cum Mortuis in Lingua Mortua. Hartmann's drawing shows him being led by a guide with a lantern through cavernous underground tombs. The movement's second section is a mysterious transformation of the Promenade theme.

The Hut on Fowl's Legs (Baba Yaga). Hartmann's sketch is a design for an elaborate clock suggested by Baba Yaga, the fearsome witch of Russian folklore who eats human bones she has ground into paste with her mortar and pestle. She also can fly through the air on her fantastic pestle, and Mussorgsky's music suggests a wild, midnight ride.

The Great Gate of Kiev. Mussorgsky's grand conclusion to his suite was inspired by Hartmann's plan for a gateway for the city of Kiev in the massive old Russian style crowned with a cupola in the shape of a Slavic warrior's helmet. The majestic music suggests both the imposing bulk of the edifice (never built, incidentally) and a brilliant procession passing through its arches. The work ends with a heroic statement of the Promenade theme and a jubilant pealing of the great bells of the city.

Sompong Ploysuk, a student of Prof. Thongsuang Israngkuna Ayudhya, started his piano lessons at the age of five. He former teachers include Marry Vijakytin, Asayuch Chamroon. Sompong holds a high school Diploma from Bangkok Christian College and a Bachelor degrees in Music Education from Suan Sunandha Rajabhat University, he also received ATCL diploma in piano recital from Trinity College of Music, London. Recently, He is a candidate for a Master of Fine Arts degree in Piano Performance at Chulalongkorn University, Bangkok.

Special Thanks

God

Mom

Prof.Tongsuang

DEMUS

ตัวอย่างโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดง

Faculty of Fine and Applied Arts
Chulalongkorn University

Piano Recital
by
Sompong Ploysuk

Program

J.S. Bach : Italian Concerto BWV 971
Beethoven : Sonata in E-flat major, Op. 31, No. 3
Mussorgsky : Pictures at an Exhibition

Free Admission

Monday March 26, 2012 5.30 pm.
At Thongsuang's Studio 54/1 Sukhumvit Soi 3 (North Nana)
for more information, contact : blee_bcc147@hotmail.com

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ณรงค์ฤทธิ ธรรมบุตร. อรรถาธิบายและบทวิเคราะห์บทเพลงที่ประพันธ์โดยณรงค์ฤทธิ ธรรมบุตร.

พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์, 2553.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. ทฤษฎีดนตรี. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์, 2553.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกศกะรัต, 2552.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. สังคีตลักษณะและการวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกศกะรัต, 2552.

ณัชชา โสคติยานุรักษ์. ดนตรีคลาสสิก ศัพท์สำคัญ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธรรมดาเพรส, 2550.

ปานใจ จุฬารักษ์. วรรณกรรมเพลงเปียโน 2. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์, 2551.

ศศิ พงศ์สรวายุทธ. ดนตรีตะวันตก ยุคบาโรกและยุคคลาสสิก. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์, 2553.

ภาษาอังกฤษ

Bach, J.S. Italian Concerto, BWV 971. G. Henle Verlag, Munich: Urtext, 1979.

Beethoven, L.V. Complete Piano Sonatas in Two Volumes. Artur Schnabel, U.S.A.: Alfred, 1949.

Beethoven, L.V. Piano Sonata Book 2. G. Henle Verlag, Munich: Urtext, 1980.

Donald Francis Tovey: A Companion to Beethoven's Pianoforte Sonatas. ABRSM, 1931.

Mussorgsky, Modest. Pictures at an Exhibition for Piano. Germany: Breitkopf & Hartel Wiesbaden, 1983

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ	สมปอง พลอยสุข
วัน เดือน ปีเกิด	19 มีนาคม พ.ศ.2525
ประวัติการศึกษา	ระดับประถมศึกษาโรงเรียนดาราคาม ระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ครุศาสตรบัณฑิต (สาขาคณิต) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย